

Revistă lunară de informații și inspirație pentru așteptătorii revenirii Domnului Hristos

ianuarie 2013

Curierul Adventist

Misiunea în

MARILE
ORAȘE

12

3 Editorial

Virgiliu Peicu

Cine sunt eu?

4 Info Curier

- Biserica din România
- Biserica mondială
- Calendarul evenimentelor din anul 2013
- La odihnă

8 Principal

Redacția Curierul Adventist

Misiunea în marile orașe

18

11 Să ne cunoaștem familia adventistă

- Comunitatea Târgu Mureș B
- Vietnam

12 Misiune 2013

Ciprian Iorgulescu

„Eu M-am rugat pentru tine!”

14 Misiune 2013

Redacția Curierul Adventist

Știri de pe frontul Marii Lupte

16 Poezia speranței

Ion Buciuman

Hanna Bota

24

17 Sănătate

Allan R. Handsides,

Peter N. Lardless

Bolile cardiovasculare

18 Istorie contemporană

Gheorghe Modoran

Relația dintre stat și Biserica Adventistă în primii ani de comunism

20 Jurnal de misiune

Pavel Memete

Pastori valdenzi

22 Profeție biblică

Laurențiu Moț

Apocalipsa pentru biserică

31

24 Experiență

Doinița Ciobanu

În cuibul palmelor Tale

26 Educație socială

Mihail Baci

Este copilul tău protejat?

29 Noutăți editoriale

Florin Bică

NOU! O revistă de NOTA 10 pentru copii

30 Pagina copiilor

Alina Chirileanu

Cine sunt eu?

31 De la inimă la inimă

Adrian Bocăneanu

O biserică în stare

Anul XC, ianuarie 2013. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Iacob Pop; Redactor-șef Virgiliu Peicu; Redactor Iosif Diaconu; Consultanți: Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, George Pirlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Corector Elena Buciuman; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae, nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Fast Print, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

Cine sunt eu?

Cine sunt eu? Care este misiunea vieții mele? Sunt întrebări pe care ți le pui cel puțin o dată în viață. Unii susțin că sunt întrebări inspirate. Einstein a susținut că întrebările bune și inspirate stau la baza oricărei reușite. Răspunsurile la aceste întrebări sunt căutate deseori în domenii considerate naturale, însă de data aceasta vă invit să căutăm răspunsul într-un registru spiritual.

Suntem la începutul unui an nou, am lăsat în urmă trecutul neonorabil și vrem să mergem înainte ca „unul nou”. În acest context sunt bine-venite întrebările: Cine sunt eu? Care este misiunea vieții mele? Ce identitate spirituală voi avea în anul 2013?

Mi-am pus aceste întrebări cu scopul de a găsi, pentru anul în curs, repere de orientare și resurse motivaționale. În timp ce căutam răspunsurile în experiența anilor mei și în Cuvântul lui Dumnezeu, m-a abordat un copilaș dintr-o biserică și m-a întrebat: „Cine este strigătul de la miezul nopții din parabola fecioarelor, relatată în Matei 25?” Avea și el de dat un răspuns instructoarei lui. În timp ce aștepta răspunsul de la mine, a continuat zicând: „Suntem noi cumva?”

Întrebarea lui a fost ca un flash de lumină pentru mine. Am repetat-o aproape obsesiv în sufletul meu, până a devenit propria-mi întrebare. Biblia ne descoperă câteva aspecte demne de reținut despre „strigătul de la miezul nopții”. Sunt eu oare strigătul de la miezul nopții? Dar tu, ești? Sau... suntem noi, Biserica Adventistă? Știam că noi suntem fecioarele înțelepte adormite, dar „strigătul de la miezul nopții” cine este?

Mai întâi „strigătul” apare în miezul nopții. Poate fi vorba aici de noaptea spirituală când chiar și cele înțelepte dorm. În timp ce toată lumea religioasă doarme și visează, „strigătul” este treaz și străjer. Misiunea lui e să stea cu privirea asupra Mirelui, să-I cunoască planul și programul întâlnirii cu fecioarele și cu mireasa Sa. El nu-și poate permite să se lase ademenit și să-și abată privirea de la activitatea Mirelui. El

umblă cu Mirele și vestește venirea Lui printre oameni.

Mesagerul nopții are un mesaj particular, dar vestea lui este un „strigăt” pentru toți adormiții și pentru întreaga natură. Este o invitație la o experiență personală: „Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!” (Matei 25:6). Experiența aceasta implică așteptare, pregătire, bucurie și dăruire.

Ne atrage atenția faptul că Domnul Isus nu personifică „strigătul”, pentru că important nu este cel ce strigă. Nu asupra lui trebuie să se îndrepte privirile oamenilor și nici asupra bisericii lui, nici chiar asupra eticii și asupra caracterului său. Important nu este cel ce strigă, ci „Cel ce vine”.

Cel ce strigă nu-și petrece timpul în compania fecioarelor așteptătoare, nu obosește și nu adoarme, nu-și concentrează atenția asupra propriei candelă sau asupra propriei lumini, ci asupra Mirelui. Pentru el, „Cel ce vine” înseamnă absolut totul, singura rațiune a existenței lui. El face parte din familia Mirelui și trăiește deja atmosfera nunții înainte ca fecioarele să-L întâmpine pe Isus. Plin de fericire, merge înaintea Mirelui și-i cheamă pe oameni să intre în veșnicie.

Cine sunt eu și care este misiunea vieții mele? Care va fi rostul existenței mele spirituale în anul 2013? Ce strigăt se aude din sufletul meu, din casa mea, din biserica mea? Căci strigătul mă definește și arată cine sunt și ce iubesc cu adevărat. Cine sunt eu? Cine ești tu? Cine suntem noi? „Și am văzut un alt înger care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului. (...) El zicea cu glas tare: «Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a sosit ceasul judecății Lui, și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!»” (Apocalipsa 14:6,7)

Tu ești strigătul de la miezul nopții! ■

Virgiliu Peicu este
redactor-șef la
Curierul Adventist

■ BISERICA DIN ROMÂNIA

Sprijină deschiderea primului Centru Medical Adventist din București!

Înființarea unui Centru Medical Adventist în București este mai aproape ca oricând să devină realitate. Până acum s-au investit peste 600 000 de euro (prin contribuția Diviziunii, a Conferinței și a Bisericii Popa Tatu) în achiziționarea unei clădiri situate în cartierul bucureștean Drumul Taberei. Pentru finalizarea proiectului mai sunt necesare mici amenajări, dar mai ales trebuie achiziționată aparatura medicală și echipamentele necesare dotării clinicii la un standard corespunzător.

„Odată cu această investiție, dorim să aducem sub același acoperiș profesioniști din specialități medicale diverse și, în special, dorim să le oferim cetățenilor un centru medical axat pe prevenirea îmbolnăvirii și pe educarea pacienților în vederea adoptării unui stil de viață sănătos. Organizăm de mulți ani cursuri de nutriție, expoziții de sănătate și vom continua să facem acest lucru. În același timp, cred că a venit momentul să oferim comunității aceste servicii în mod permanent, deoarece interesul și nevoile sunt din

ce în ce mai mari”, a precizat pastorul Georgel Pîrlitu, președintele Conferinței Muntenia.

Puteți sprijini deschiderea primului Centru Medical Adventist din București prin donații în contul RO98RNCB 0074029236240001, deschis la BCR, sector 3, sau prin biserica locală, specificând pe plic: donație pentru Centrul Medical Adventist București.

*Preluare din Info Adventist
nr. 610/30 noiembrie 2012*

„Ciocu' MARE!” ridică vocea împotriva violenței domestice

O nouă campanie împotriva violenței în familie, denumită „Ciocu' mare”, își propune să convingă femeile care suferă abuzuri să ia atitudine, să vorbească despre aceste tragedii și să anunțe autoritățile.

Campania împotriva violenței asupra femeii este realizată de ADRA România în parteneriat cu Primăria Generală a Municipiului București, Asociația Anais, Sanovita și Editura Viață și Sănătate.

Motivația campaniei este ancorată în realitatea concretă care arată că, în primele 10 luni ale anului 2012, Inspectoratul General al Poliției Române a înregistrat, la nivel național, 1 060 de infracțiuni cu violență comise între membrii aceleiași familii, din care 88 de omoruri și 800 de loviri sau alte violențe.

„Victimelor violenței, celor care aud zi de zi «Ciocu' mic», vrem să le oferim posibilitatea să se elibereze de teamă. Și nu venim doar cu o campanie care sună bine și atrage atenția. Venim cu soluții concrete: locuințe protejate pentru o perioadă de până la șase luni, hrană, consiliere juridică și psihologică de

specialitate printr-o cooperare strânsă cu specialiștii autorităților locale, dar și cu alte organizații nonguvernamentale”, a precizat Sorin Goleanu, director ADRA România.

„Cea mai mare greșeală a unei femei este să tacă și să sufere în tăcere,

așteptând ca agresorul să se schimbe sau învinovățindu-se pentru acest tratament față de ea, crezând că îl merită”, este avertismentul psihologului Alina Bordaș-Mohorea.

Deși mai mult de jumătate dintre victime au studii liceale și superioare, teama că vor ajunge pe stradă, lipsa informațiilor cu privire la serviciile oferite sau la noile prevederi legislative le forțează să accepte acest tratament umilitor din partea celor care ar fi trebuit să le ofere afecțiune și protecție.

În urma acestui parteneriat amplu, toate necesitățile de bază sunt asigurate: locuințe protejate pentru o perioadă de până la șase luni, hrană, consiliere juridică și psihologică de specialitate, alături de oferirea unei noi perspective de viață prin intermediul unei echipe multidisciplinare provenite atât din rândul autorităților, cât și din rândul organizațiilor nonguvernamentale.

De asemenea, din dorința de a încerca rezolvarea completă a acestui cerc vicios, oferta cuprinde și serviciile unui centru de consiliere pentru agresori.

*Preluare din Info Adventist
nr. 613/21 decembrie 2012*

Campanie de informare cu privire la dreptul persoanelor juridice de a oferi 20% din impozitul pe profit pentru susținerea ADRA România

Este puțin cunoscut faptul că persoanele juridice au posibilitatea de a

direcționa 20% din impozitul pe profit pentru susținerea unei entități non-profit. Din acest motiv, ADRA România a demarat o campanie de informare, prezentând posibilitatea ca proiectele sale să fie susținute și în acest fel.

„Din discuțiile cu donatorii, ne-am dat seama că legea prin care statul român oferă dreptul persoanelor juridice de a oferi 20% din impozitul pe profit pentru susținerea ADRA este necunoscută. Practic, sponsorizarea este

suportată de către stat, fiind scăzută direct din impozitul datorat. Astfel, orice persoană juridică poate decide ce vrea să realizeze cu o parte din banii datorăți statului”, a declarat Sorin Goleanu, director ADRA România.

Detalii suplimentare se pot obține direct de la ADRA România, accesând site-ul www.adra.ro sau sunând la numărul de telefon 021 25 25 117.

■ BISERICA MONDIALĂ

PULSEmeet – Convenția liderilor de tineret

12.12.2012 este o dată bine cunoscută liderilor de tineret ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din Diviziunea Inter-Europeeană, aceasta marcând începutul Convenției Departamentului Tineret care a avut loc în orașul german Schoenblick.

La această convenție dedicată liderilor și pastorilor de tineret, care s-a desfășurat între 12 și 16 decembrie, au participat aproximativ 600 de persoane, majoritatea din Europa.

Stephan Sigg, directorul Departamentului Tineret din cadrul Diviziunii Inter-Europene și organizatorul convenției, a fost surprins de interesul mare pentru această întâlnire. „Ne așteptam la aproximativ 400 de participanți”, a spus Sigg, „dar ne-a surprins numărul mult mai mare al celor înscrși. Acest lucru arată interesul bisericii pentru tineri.”

„Prin această convenție de pregătire a liderilor de tineret, numită

PULSEmeet”, a spus Sigg, „vrem să devenim pulsul bisericii, pulsul tinerilor, pulsul lumii, manifestând dragostea lui Dumnezeu.”

Printre invitați s-au numărat președintele Ted N. C. Wilson, Jan Paulsen – fost președinte al Bisericii Adventiste, Bailey Gillespie, Johann Gerhardt și Japhet de Oliveira. În prima sa intervenție, Jan Paulsen a adresat un apel bisericii: „Vă rog, vorbiți cu tinerii!” Haideți să îl luăm în serios.

Preluare de pe site-ul www.euroafrica.org

„NU!” – intoleranței, discriminării și rasismului

Biserica Adventistă deplânge orice formă de rasism, discriminare și ilegalitate. Biserica Adventistă crede cu tărie în demnitatea fiecărei persoane de orice etnie sau religie. Orice act de încălcare a respectului, a demnității și a iubirii contravine învățăturilor Mântuitorului nostru Isus Hristos. Noi toți suntem copii ai lui Dumnezeu și suntem deopotrivă vrednici să stăm înaintea Sa. Este important să ne reamintim că

judcata Îi aparține Domnului, și nu oamenilor.

Creștini fiind și oameni care manifestă roadele Duhului Sfânt, suntem chemați să avem un comportament decent, plin de respect și iubire. Aceasta este o poruncă divină. Vocabularul unui creștin nu trebuie să conțină expresii ale violenței și acuzații.

Fiecare biserică la nivel local, național sau continental este chemată

să aplice aceste principii divine, delimitându-se de toți cei care încalcă regulile fraternității universale. Fie ca Domnul să ne ajute să cultivăm un spirit de iubire și armonie în comunitățile noastre. Fie ca El să ne ajute în manifestarea caracterului lui Hristos.

Bruno Vertallier, președintele Diviziunii Inter-Europene

Preluare de pe site-ul www.euroafrica.org

Decizie: Relațiile oficiale și libertatea religioasă constituie o misiune distinctă și specială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

Relațiile oficiale și libertatea religioasă reprezintă, pentru Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, o misiune importantă, distinctă și specială, au concluzionat liderii adventiști din Diviziunea Inter-Europeana în urma ședinței de lucru ce a avut loc în perioada 2-6 noiembrie 2012, în Archamps. Decizia, votată în unanimitate, subliniază faptul că atenția liderilor de la toate nivelurile bisericii din regiunea inter-europeană, din care face parte și România, trebuie să se concentreze asupra dezvoltării acestui domeniu.

În calitate de minoritate religioasă, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea s-a confruntat de mai multe ori cu restricții și a fost discriminată. Acest lucru a generat nevoia tot mai stringentă de a apăra libertatea religioasă în Europa, ca un drept fundamental al omului.

Relațiile oficiale și libertatea religioasă constituie o misiune distinctă și specială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, considerându-se necesară pregătirea credincioșilor și a liderilor în domeniul susținerii și apărării dreptului fundamental la libertate religioasă

în toate aspectele sale și cu instrumente adecvate.

Dintre recomandările făcute de liderii bisericii, se remarcă acordarea unei atenții speciale acestei misiuni strategice, alocând timp și fonduri proiectelor de promovare a libertății de conștiință. De asemenea, se recomandă să se organizeze Ziua Libertății Religioase în fiecare comunitate, dar și înscrierea fiecărui credincios adventist ca membru al filialei din țara lui a Asociației Internaționale pentru Libertate Religioasă.

*Preluare din Info Adventist
nr. 610/30 noiembrie 2012*

Și-a dat viața în misiune pentru Hristos

John Lello, un misionar adventist care activa în Papua Noua Guinee, a încetat din viață în urma unui accident

de lucru. Acesta avea 46 de ani, era căsătorit și avea două fete. Tragicul eveniment a avut loc la sfârșitul lunii noiembrie 2012, în timp ce tăia copaci pentru centrul misionar unde lucra.

Fratele Lello activa, împreună cu familia, ca misionar în Papua Noua Guinee încă din anul 2009. Ei lucrau în special pentru tribul animist Ama. Acest trib trăia izolat într-o zonă în care nu se putea ajunge decât cu avionul sau cu barca. Într-un articol, John Lello scria că este convins de faptul că

Dumnezeu l-a condus împreună cu familia în Papua Noua Guinee, adăugând: „Un lucru este sigur – El ne cheamă ca să oferim tot ce avem.”

John Lello s-a născut în Cape Town, Africa de Sud. Era licențiat în fizică și avea un masterat în științele educației. Înainte de a pleca în misiune, predă matematică și fizică la o școală adventistă.

Preluare de pe site-ul ann.adventist.org

Convocare

În luna aprilie a anului 2013 sunt convocate oficial adunările generale ale tuturor conferințelor după următorul program:

CONFERINȚA	TRANSILVANIA DE NORD	TRANSILVANIA DE SUD	MOLDOVA	OLTENIA	BANAT	MUNTENIA
Data	16 aprilie	18 aprilie	21 aprilie	23 aprilie	25 aprilie	28 aprilie
Locul	Cluj-Napoca	Târgu Mureș	Bacău	Craiova	Arad	București

■ CALENDARUL EVENIMENTELOR DIN ANUL 2013*

Data	Eveniment	Loc	Invitat/responsabil
20-23 februarie	Consiliu al Departamentului Administrarea Creștină a Vieții	București	Erika Puni , director, Departamentul Administrarea Creștină a Vieții, Conferința Generală
31 martie – 1 aprilie	Comitetul de bilanț al Uniunii de Conferințe	București	Uniunea de Conferințe
16-28 aprilie	Adunări generale electivale la nivelul conferințelor locale	Sediile conferințelor locale	Gabriel Maurer , secretar, Diviziunea Inter-Europeană
29 aprilie – 4 mai	Conferința europeană pentru sănătate	Praga, Cehia	Diviziunea Inter-Europeană
14-19 mai	Festivalul libertății religioase	București	John Graz , director, Departamentul Libertate Religioasă, Conferința Generală
1-14 iulie	Congresul mondial al tineretului adventist	Pretoria, Africa de Sud	Gilbert Cangy , director, Departamentul Tineret, Conferința Generală
30 iulie – 4 august	Congresul european al tineretului adventist	Novi Sad, Serbia	Stephan Sigg , director, Departamentul Tineret, Diviziunea Inter-Europeană
14-18 august	Camporeea națională a exploratorilor	Conferința Oltenia	Departamentul Tineret
1-6 septembrie	Convenția evangheliștilor cu literatură	Stupini-Brașov	Howard Faigao , director, Departamentul Publicații, Conferința Generală
17-18 noiembrie	Comitetul de buget al Uniunii de Conferințe	București	Uniunea de Conferințe

*Anumite evenimente se pot modifica în timp.

■ LA ODIHNĂ

Aneta Soare

Pe data de 12 noiembrie 2012, după o grea suferință, s-a stins din viață sora Aneta Soare.

S-a născut pe 23 mai 1935, în Rădăiești, fiind a patra generație de adventiști din familia sa. A încheiat legământul cu Dumnezeu prin botez în 1950.

În februarie 1952, s-a căsătorit cu pastorul Ion Soare, alături de care a

slujit, începând din anul 1956, bisericile adventiste din Bacău, Vatra Dornei, Iași, Zimnicea, Pitești, Curtișoara, Râmnicu Vâlcea, Rădești, Furculești, Buzescu, Peretu și apoi din nou biserica din Pitești.

Și-a sfârșit alergarea înconjurată de cei dragi: soțul, fiica, Violeta, și nepotul, Bogdan.

Exemplul ei de bunătate și credincioșie a rămas viu în mintea vecinilor și a cunoscuților, mulți dintre ei venind pentru a fi alături de familie în aceste momente de durere.

Ultimele versete pe care le-a subliniat în Biblia personală au fost cele din Isaia 38:16,17, mărturisind speranța și încrederea neclintită în Dumnezeu care nu a dezamăgit-o niciodată.

Serviciul de înmormântare a fost coordonat de Biserica Adventistă din Pitești, iar cuvintele de încurajare din partea lui Dumnezeu au fost rostite de pastorii Gabriel Vasilescu, Daniel Delcea, Aurel Neațu și Lucian Enache.

A lăsat în urmă un gol ce nu va fi umplut decât la revenirea Domnului Hristos.

Misiunea în marile orașe

Biserica a fost creată pentru misiune. Deseori uităm acest lucru. Faptul că Domnul Isus a învins păcatul pe Dealul Golgotei trebuie proclamat la orice ființă de sub soare. Mai mult decât atât, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea – Rămășița – a fost chemată să pregătească revenirea Domnului. Lumea trebuie să știe că acum are loc judecata și că, în curând, fiecare om se va întâlni cu propriile decizii.

Astăzi, omenirea numără în jur de 7 miliarde de persoane. Peste jumătate dintre acestea locuiesc în orașe. Acesta este motivul pentru care misiunea bisericii se va concentra în mod special asupra centrelor urbane. Începând cu anul 2013, mai multe metropole din întreaga lume vor primi solia mântuirii prin programe și proiecte care au ca țintă răspândirea adevărului.

Până la marginile pământului...

Planul general este ca la fiecare nivel al bisericii să fie aleasă cea mai reprezentativă metropolă din zonă și să fie concepute acțiuni misionare specifice. La nivelul Conferinței Generale a fost ales orașul american New York. El a fost ales nu doar pentru că este unul dintre cele mai mari orașe din lume, ci și pentru că, încă de acum un secol, Ellen White recomanda acest oraș pentru o lucrare misionară specială. Iată ce spunea ea: „Pe când mă aflu la New York, în iarna anului 1901, am primit lumină cu privire la lucrarea din acel mare oraș. Noapte după noapte mi-a trecut pe dinainte calea pe care trebuie să meargă frații noștri. În marele New York, solia trebuie să se răspândească precum lumina unei lămpi aprinse. Dumnezeu va ridica lucrători pentru această lucrare, iar îngerii Lui vor merge înaintea lor.” (*Misiunea în marile orașe*, p. 73)

Diviziunea Inter-Europeană, din care face parte și România, a ales să aplice acest proiect de misiune în orașul elvețian Geneva. Deși nu este cel mai mare oraș de pe teritoriul acestei diviziuni, în Geneva își au sediul mai multe organizații internaționale, constituind astfel un important centru de influență. Astfel, prin misiunea pentru Geneva se dorește transmiterea adevărului nu numai localnicilor, ci și numeroșilor vizitatori ai acestui oraș.

La nivelul țării noastre, fiecare conferință locală s-a pregătit pentru a vesti Evanghelia cetățenilor din mai multe orașe importante. Pentru a ști care sunt orașele în care se va desfășura acest program și ce fel de acțiuni au fost planuite, am discutat cu președinții fiecărei conferințe. Astfel, vă putem prezenta informații concrete despre fiecare zonă a țării.

Conferința Banat – Din această parte a țării au fost alese orașele Timișoara, Arad și Oradea. Cele trei orașe însumează aproximativ 700 000 de locuitori, dintre care 1 900 sunt membri adventiști.

Planul misionar al Conferinței Banat are în vedere atât stimularea și revigorarea spirituală a membrilor adventiști, cât și slujirea semenilor din afara bisericii. Planurile misionare includ evanghelizare prin literatură, seminare biblice, evanghelizări publice, expoziții de sănătate, standuri și cluburi de sănătate, caravana sănătății etc.

Acțiunile demarate au avut deja un ecou promițător. Astfel, la Expoziția de sănătate de la Arad au participat peste 1 200 de persoane, iar la Oradea au trecut pe la standuri aproximativ 700 de persoane. Alte acțiuni, ca *Orășelul copiilor* sau *Pastor valdenz*, au animat atât spiritul misionar al membrilor și al pastorilor, cât și interesul religios al oamenilor din aceste orașe.

„Dorința noastră”, a spus fratele Mihai Maur, președintele Conferinței Banat, „este ca mesajul celor trei îngeri să răscolească aceste trei mari orașe, conștienți fiind că timpul revenirii Mântuitorului este atât de aproape, iar evenimentele care se derulează în jurul nostru pregătesc cadrul pentru încheierea lucrării. Avem onoarea să fim o parte a provocării lui Dumnezeu, unindu-ne eforturile pentru misiunea din marile orașe. Ținta noastră este ca în aceste trei orașe să apară noi biserici adventiste.”

Conferința Moldova – Bacău, Galați și Iași sunt cele mai mari municipii din zona Moldovei care vor intra în programul „Misiunea în marile orașe”. În cele trei orașe locuiesc circa 630 000 de oameni, dintre care 5 300 sunt adventiști de ziua a șaptea.

Arad

O gamă largă de acțiuni misionare au fost deja derulate în toamna anului 2012. Rezultatele implicării din inimă nu au întârziat să apară. Deși la început manifesta o atitudine circumspectă, un participant la programul de sănătate susținut la Bacău de către fratele Virgil Stroescu a devenit din ce în ce mai apropiat de biserica noastră. Astăzi participă în mod regulat la programele comunității, fiind chiar implicat în activitatea muzicală a bisericii.

Anul acesta sunt planificate pentru fiecare dintre cele trei orașe diverse acțiuni misionare ce cuprind: lucrare pentru tineri, misiune prin literatură, cluburi de sănătate, concerte, acțiuni de binefacere, evanghelizări publice ș.a.

„Misiunea în marile orașe, fiind proiectul inspirat, transmis prin scrierile lui Ellen White, credem că va fi viabil în Conferința Moldova, căci se pliază foarte bine pe programul redeșteptării și înviorării prin misiune, și dorim să se finalizeze în rezultate cu implicații veșnice”, ne-a spus fratele Paul Pauliuc, președintele Conferinței Moldova.

Conferința Muntenia – Începând cu acest an, în municipiul București se vor pune în aplicare mai multe acțiuni misionare ca parte a proiectului „Misiunea în marile orașe”. La recensământul din 2011, s-a stabilit că Bucureștiul are aproximativ 1 600 000 de locuitori, 4 700 dintre aceștia fiind membri adventiști.

Principalele direcții de misiune stabilite pentru capitală sunt: prezentarea și dezvoltarea unui stil de viață sănătos, educație holistică, implicare socială dezinteresată, comunicare profesionistă, prezentarea mesajului profetic actual și transformarea comunităților din București

în centre de influență locale. Pentru ca aceste obiective să fie îndeplinite, au fost stabilite planuri concrete și acțiuni ce vizează fiecare direcție în parte.

Unul dintre proiectele deja începute au ca scop slujirea persoanelor cu dizabilități. Ecoul acestei lucrări desfășurate sub coordonarea Asociației „Ridică-te și umblă” sunt deosebite, iar binecuvântarea divină se observă asupra tuturor celor implicați.

Dacă Dumnezeu va mai îngădui timp de har, proiectul „Misiunea în marile orașe” este prevăzut să se desfășoare pe o perioadă de 15 ani. În acest timp, membrii bisericilor adventiste din București ar trebui să constituie „o comunitate de credincioși autentici, deschiși, cu un mesaj spiritual profetic actual, relevant pentru toate categoriile sociale, plin de speranță și ancorat în Biblie, o comunitate recunoscută pentru promovarea unui stil de viață sănătos, a unei educații individuale holistice consistente și pentru implicarea socială dezinteresată”, a spus fratele Georgel Pîrlitu, președintele Conferinței Muntenia.

Conferința Oltenia – Cel mai mare centru urban din Oltenia este municipiul Craiova. Aici locuiesc peste 300 000 de locuitori, dintre care circa 1 000 sunt adventiști.

Ofensiva misionară pentru Craiova a început încă din toamna anului 2012. Ca rezultat imediat al acestor acțiuni, în luna noiembrie au început să funcționeze 10 cluburi (4 de sănătate, 2 pentru pensionari, unul de familie, unul de tineret, o clasă de gătit, o clasă de renunțare la fumat), strângând aproximativ 270 de persoane din cei ce s-au înscris în cadrul campaniilor de colportaj. Iar alte câteva sute de persoane și-au exprimat dorința de a se înscrie la cursuri prin corespondență.

Planul de acțiune general include câteva direcții majore, și anume: lucrarea personală a membrilor în cercul lor de influență, lucrarea din casă în casă, lucrarea în instituții publice, acțiuni în săli publice, evenimente stradale, și proiecte media. Urmând aceste direcții, începând cu toamna anului 2013 vor fi incluse în acest proiect misionar și orașele Pitești și Râmnicu Vâlcea.

„Faptul că Ellen White a insistat ca biserica să-și concentreze eforturile misionare asupra orașelor ne dă certitudinea că ceea ce facem se încadrează în planurile concrete ale lui Dumnezeu pentru timpul acesta”, a spus fratele Daniel Delcea, președintele Conferinței Oltenia.

Bacău

Craiova

Piața Universității, București

Panoramă
Cluj-Napoca

Conferința Transilvania de Nord – Municipiul Cluj-Napoca, centrul urbanistic și cultural al Transilvaniei, a fost inclus în proiectul „Misiunea în marile orașe”. Aici trăiesc circa 310 000 de locuitori, dintre care aproximativ 1 000 sunt adventiști.

La Cluj-Napoca, planurile de evanghelizare au fost demarate într-o sincronizare armonioasă și inspirată cu planul Conferinței Generale. Au fost ținute deja două evanghelizări publice, continuate de acțiuni misionare concrete prin grupele de misiune organizate în acest sens. Pentru anul 2013 sunt planificate acțiuni de distribuire a cărții *Tragedia veacurilor* și a altor cărți evanghelice. De asemenea, grupele misionare deja stabilite vor continua lucrarea directă cu oamenii, punând un accent deosebit pe rugăciune și relații personale.

Stradă în Brașov

„Vreau să folosesc această ocazie pentru a reîmprospăta chemarea la rugăciune de mijlocire pentru sufletele din orașul Cluj-Napoca. Nu renunțați la viața de rugăciune! Îi invit din nou pe toți membrii bisericii să se alăture acestei lupte spirituale. Dumnezeu ne-a dat experiențe încurajatoare în 2011 și 2012 și sunt sigur că are pregătite astfel de experiențe și pentru anul 2013”, a spus fratele Romeo Asanache, președintele Conferinței Transilvania de Nord.

Conferința Transilvania de Sud – Conferința Transilvania de Sud a ales pentru misiune trei centre urbane: Brașov, Sibiu și Sighișoara. Cele trei orașe însumează 450 000 de locuitori, dintre care 1 100 sunt membri ai Bisericii Adventiste.

Fiecare dintre orașele vizate a devenit țința unui proiect de plantare de biserici, urmărindu-se stabilirea unei noi comunități într-un cartier fără sau cu slabă prezență adventistă, în decursul a 5 ani. Ca strategie, se dorește abordarea zonei prin oferirea de servicii specifice.

În luna septembrie a anului 2012 a fost derulat în Brașov proiectul „Caravana sănătății”. În urma acestui program, 80 de persoane s-au arătat interesate de continuarea relației cu Biserica Adventistă. De asemenea, proprietarul unei mari companii de transport și-a arătat disponibilitatea de a oferi sala de conferințe a sediului său pentru astfel de programe și seminare spirituale.

„Gândul central care continuă să mențină motivația la cote normale este Cuvântul Mântuitorului, care a dat asigurarea că «holdele sunt albe acum, gata pentru seceriș» (Ioan 4:35). Miza rămâne asupra Domnului secerișului, singurul care are acces la toate inimile,” a spus fratele Lucian Cristescu, președintele Conferinței Transilvania de Sud.

„Se caută un Iona”

În fața acestei mari provocări misionare este evidentă nevoia de oameni consacrați și dispuși să lucreze pentru semenii lor. Altădată, Iona s-a speriat de o asemenea provocare. Însă, ca și atunci, miile de oameni care „nu știu să deosebească dreapta de stânga lor” așteaptă solii izbăvirii.

Fiecare membru va avea posibilitatea să fie un Iona. Prima datorie este aceea de a ne ruga pentru locuitorii marilor orașe. Apoi să căutăm, personal, să fim dispuși să ne implicăm într-unul din proiectele desfășurate în acest sens.

Fie ca Domnul să binecuvânteze „Misiunea în marile orașe”! ■

Comunitatea Târgu Mureș B

În satele învecinate orașului Târgu Mureș, solia adventistă a ajuns în jurul anului 1910. Primul misionar care a venit la Târgu Mureș a fost Nemes Sándor, în anul 1919. Pentru că interesul a fost mare, el a cerut ajutorul Conferinței Sibiu. Aceasta l-a trimis pe pastorul Manchen Mihály, care a fost cazat la familia Stan din Târgu Mureș, str. Remetea, nr. 33. În prezent, comunitatea noastră se află tocmai la această adresă.

În jurul anului 1925 s-au botezat primii adventiști de aici. Datorită creșterii numărului de membri, la începutul anilor '40 s-a pus problema înființării unei noi grupe. În anul 1942, pastorul Csongvay Domokos a organizat o grupă de 22 de membri. Trei ani mai târziu, această grupă a devenit Comunitatea Târgu Mureș B, cu 45 de membri. În zece ani, prin harul lui Dumnezeu, comunitatea a ajuns la 150 de membri. În anul 1952, libertatea religioasă a fost restrânsă, dar, în ciuda dificultăților, biserica a crescut, iar în anul 1969 s-a construit noua clădire a bisericii. În anul 1971 a luat ființă formația de suflători, activă și azi în comunitatea noastră.

În prezent, Biserica Târgu Mureș B numără 224 de membri: 148 de maghiari, 62 de romi, 12 români și 2 sași. Pe lângă aceștia, avem un număr semnificativ de copii și tineri care se implică alături de părinții lor în diferitele ramuri ale muzicii instrumentale și vocale, precum și în activitățile de tineret ale Bisericii Adventiste: în Clubul Exploratorilor și al Companionilor. Directorul Filarmonicii de Stat Târgu Mureș, maestrul Vasile Cazan, se implică în pregătirea și antrenarea tinerelor talente în formațiile de suflători Pro Musica Sacra și Te Deum Laudamus, din care fac parte mulți membri și aparținători de-ai noștri. Pe lângă corul bisericii, avem mai multe formații vocale: Amicus Christi – o formație mixtă, Amicus Christi Junior și Freedom – o formație de tineri entuziaști.

Privind în urmă, putem spune și noi împreună cu apostolul Pavel: „Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit?” (1 Corinteni 4:7). Într-adevăr, Dumnezeu a binecuvântat biserica noastră cu toate darurile necesare desăvârșirii și așteptării Domnului Isus Hristos. Maranatha!

Szabó László-Csaba, pastor

Vietnam

Republica Socialistă Vietnam, cum este denumită oficial, are o populație de peste 88 de milioane de locuitori, pe un teritoriu de 332 212 km². Țara se întinde de-a lungul golfului Tonkin și a Mării Chinei de Sud, pe 1 650 de kilometri de la nord la sud, și are o lățime ce atinge în zonele înguste chiar și 50 de kilometri. Se învecinează cu China, Cambodgia și Laos, și are capitala la Hanoi, în partea de nord. Deși are o istorie foarte veche, fiind multă vreme sub influența Chinei, a fost colonizată de francezi pe la mijlocul secolului al XIX-lea. După izgonirea acestora, a început războiul vietnamez dintre Nord și Sud, terminat cu victoria Nordului și reunificarea țării sub regimul comunist. Religia majoritară este o mixtură între budism, confucianism și daoism. Romano-catolicii au adus creștinismul aici încă din secolul al XVI-lea, iar misionarii protestanți au sosit la începutul secolului al XX-lea.

Colportorii adventiști vizitaseră acest teritoriu încă de prin 1920, dar primul misionar care a venit să lucreze aici a fost R. H. Wentland, în 1929. Acesta a învățat limba locală și a tradus

câteva mici lucrări despre Sabat. Pastorul unei biserici creștine, Tran Xuan Phan, a citit aceste broșuri și, împreună cu 30 dintre membrii lui, a devenit adventist.

În 1937 a fost organizată Misiunea Adventistă, cu 5 biserici și 250 de membri. În 1941 s-a deschis o școală de instruire a misionarilor locali și o casă de editură, iar în 1955, un mic spital la Saigon. În 1975, toate instituțiile bisericii au fost naționalizate, timp de 10 ani nemaexistând niciun contact cu biserica de aici. Totuși biserica a crescut în această perioadă și, după 1988, contactele au fost reluate prin Uniunea Asia de Sud.

La ultima statistică oficială a Bisericii, în Vietnam erau 10 biserici, 124 de grupe și peste 10 000 de membri, dar se pare că numărul celor care participă la serviciile de închinare este mult mai mare. În 2006, statul a acordat recunoaștere deplină pentru Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea și pentru Biserica Baptistă, primele două biserici protestante care au primit acest drept, dovedind puterea Evangheliei de a fi un mărgăritar de mare preț pentru o lume în derivă.

Adrian Neagu

„Eu M-am rugat pentru tine!”

Era o seară specială. Mântuitorul era împreună cu grupa Sa de prieteni. Le vorbea acestora despre criza iminentă și despre planul Diavolului cu privire la ei: „Satana v-a cerut să vă cearnă ca grâul” (Luca 22:31).

Evangelistul Luca prezintă apoi dialogul dintre Domnul Isus și ucenicul Său Petru. „Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credința ta” (Luca 22:32). Cu alte cuvinte, Hristos îi spune lui Petru că a mijlocit pentru el, ca să poată rămâne credincios. Ce încurajare puternică a fost aceasta! Să știi că Cineva Se roagă pentru tine.

Despre acest pasaj se poate spune și se poate scrie foarte mult. Dar aș dori să subliniez importanța mijlocirii. Consider că este una dintre lecțiile acestui verset: să ne rugăm și să mijlocim unii pentru alții.

Sentimentul că tu contezi și ești apreciat nu poate fi descris în cuvinte. Când ni s-au spus ultima dată sau când am spus noi ultima dată aceste cuvinte: „M-am rugat pentru tine”? Acest mesaj, rostit într-o astfel de perioadă de criză, poate oferi putere, curaj și siguranță.

Vă invit la un exercițiu. Să alegem o persoană pentru care să mijlocim și, în primul Sabat, când ajungem la biserică, să-i spunem că ne-am rugat pentru ea. Veți observa poate uimirea, dar cu siguranță și mulțumirea că cineva s-a gândit și la ea. Avem poverile noastre, luptele noastre, pentru că trăim pe câmpul Marii Lupte. Criza finală nu este departe; este aproape și avem nevoie să ne sprijinim unii pe alții.

Pentru că Dumnezeu, în dragostea Sa față de noi, ne-a descoperit planurile vrăjmașului, care dorește să ne cearnă, avem nevoie urgentă să urmăm modelul Domnului Isus și să ne ru-

găm mai mult. Rugăciunea va schimba viața noastră și a bisericii noastre.

În anul de har 2013, putem să schimbăm ceva la noi. Pentru că la sfârșit și la început de an ne punem ținte noi, vă propun ca printre cele alese deja să o notați și pe aceasta:

ANUL ACESTA VOI MIJLOCI PENTRU CINEVA!

Textul din Luca ne oferă un bun prilej de a aborda subiectul „grupa mică”.

Cincizecimea, biserica primară, Reforma, redeșteptările spirituale, Mișcarea Adventistă, toate au început cu grupe mici care se întâlneau în case particulare. Chiar și biserica din care faci parte a început cu o grupă mică.

Expresia „grupa mică” nu apare nicăieri în Biblie. Cu toate acestea, Sfânta Scriptură, de la Geneza la Apocalipsa, conține multiple exemple de persoane care au aparținut unei grupe mici. Amintim aici exemplul Domnului Isus. El a avut propria grupă, iar ucenicii Săi erau membrii acestei grupe.

De ce „grupa mică”?

Grupa mică nu este o noutate și nici o descoperire recentă. Ea reprezintă planul lui Dumnezeu pentru creșterea noastră spirituală, oferind mediul ideal pentru dezvoltarea personală în cadrul bisericii.

Care este viziunea lui Dumnezeu pentru biserica Sa? Cu siguranță este una aparte. O biserică vie, o biserică iubitoare, o biserică lucrătoare, o biserică biruitoare. Aceasta este viziunea lui Dumnezeu – o biserică plină de Duh Sfânt.

„Formarea de grupe mici ca bază a efortului creștin mi-a fost arătată de Acela care nu poate greși.” (Mărturii, vol. 7, p. 21, în orig.)

Cercetările și studiile au demonstrat următorul aspect: grupa mică reprezintă secretul creșterii unei biserici. Ea reprezintă locul unde ucenicia devine realitate. În această perioadă de reformă și redeșteptare, avem nevoie de grupele mici.

Ce este „grupa mică”?

Sunt diferite definiții care pot explica ce înseamnă grupa mică, însă unele dintre ele ignoră cuvântul „misiune”. De aceea am ales următoarea definiție, care reflectă conceptul de „grupă mică”:

„O grupă mică reprezintă întrunirea deliberată, directă, regulată a 3 până la 12 persoane, în vederea dezvoltării relațiilor dintre ele, a întâmpinării nevoilor membrilor grupei, a creșterii spirituale, a conceperii de planuri și a slujirii misionare comune, pentru a-i ajuta pe alții să-L accepte pe Isus ca Domn și Mântuitor al lor.” (*Manualul lucrării personale*, p. 16)

De ce să mă alătur unei grupe mici?

Pentru, cel puțin, următoarele motive:

- voi dezvolta prietenii;
- voi crește în relația cu Hristos;
- voi învăța mai mult din Biblie;
- voi fi încurajat în momentele de criză;
- voi fi o binecuvântare pentru alții.

Scopul și formatul grupelor mici

Scopul. Întâlnirile pentru studiul Bibliei au în vedere atât revigorarea membrilor, cât și atragerea celor care nu sunt membri. Ele sunt ocazii excelente pentru a relua legătura cu membrii inactivi. Un aspect important al grupelor de felul acesta este părtășia. Atât mărimea redusă, cât și caracterul informal contribuie mai mult la părtășie decât programele obișnuite ale bisericii. Chiar și indivizii care nu sunt pregătiți să se identifice cu biserica se simt confortabil în atmosfera unui grup mic.

Formatul. Grupele să nu fie mai mici de 3 sau mai mari de 12 membri. Ei trebuie să se întâlnească în mod regulat: săptămânal, la două săptămâni sau cel puțin lunar. Se pot întâlni acasă, la locurile de muncă sau în sălile de întâlnire din localitate. În mod normal, întâlnirile durează o oră sau două și, de obicei, includ patru părți:

a) *Momentul de părtășie.* Grupa să planuiască timpul de părtășie la începutul fiecărei întâlniri. Împărtășirea de bucurii, binecuvântări și dezamăgiri este o modalitate naturală de a începe adunările. Aceasta dă la o parte tensiunile, oferă ocazia unor afirmații sincere și corecte și creează o atmosferă caldă. Cheia succesului este dialogul.

b) *Studiul Bibliei.* Grupa poate alege o carte a Bibliei sau poate folosi un ghid pentru studiul Bibliei. Membrii studiază părți din Biblie stabilite dinainte sau discută despre pasajele studiate în timpul săptămânii.

c) *Rugăciunea.* Grupa alcătuiește o listă cu subiecte de rugăciune, incluzând cereri și mulțumiri. Este important ca ei să se roage atât unul pentru altul, cât și pentru proiecte concrete, ca grupa să fie implicată și interesată de ele.

d) *Mărturia.* Grupa să petreacă timp discutând despre ocaziile când a putut da mărturie, alegându-și programe în care să se poată implica. Să se facă planuri pentru aplicarea programelor și să se programeze adunări ulterioare care permit ca rezultatele mărturiei și experiențele să fie împărtășite.

A aparține unei grupe mici este esențial pentru mine, pentru creșterea spirituală personală. În felul acesta, am posibilitatea de a oferi și de a primi. Întâlnirile periodice ale grupei oferă suportul necesar slujirii semenilor. Părtășia, rugăciunea și studiul Bibliei se regăsesc aici. Vom fi hrăniți și vom fi ajutați în misiune.

Izolarea dăunează grav sănătății spirituale. Alătură-te unei grupe sau înființează una pentru a oferi suport celui de lângă tine! În felul acesta, vei imita exemplul Domnului Isus.

EU M-AM RUGAT PENTRU TINE. TU PENTRU CINE TE ROGI?

Mai multe detalii despre acest proiect găsiți în capitolul 6 al cărții *Manualul lucrării personale*. ■

Ciprian Iorgulescu este directorul Departamentului Școala de Sabat și Lucrarea Personală din cadrul Uniunii de Conferințe.

Știri de pe frontul Marii Lupte

Interviu cu fratele Iacob Pop, directorul Editurii Viață și Sănătate

Conferința Generală a stabilit ca, în perioada 2012-2013, cartea *Tragedia veacurilor* să fie principala lucrare distribuită la nivel mondial de către Biserica Adventistă. Biserica din România a primit cu entuziasm acest mesaj, mobilizându-se exemplar atât pentru publicarea, cât și pentru distribuirea acestui volum. Pentru că ne aflăm la mijlocul acestei perioade, am stat de vorbă cu fratele Iacob Pop, directorul Editurii Viață și Sănătate, și l-am întrebat atât despre rezultatele de până acum, cât și despre perspectivele acestui proiect.

Curierul Adventist: *Proiectul mondial privind răspândirea cărții Tragedia veacurilor a intrat în cel de-al doilea an. Cum ați rezuma ceea ce s-a întâmplat în 2012 în țara noastră? Știu că așteptările erau mari. În ce măsură au fost împlinite?*

Iacob Pop: Mai întâi de toate, vreau să-mi exprim mulțumirea la adresa lui Dumnezeu pentru că a inspirat conducerea bisericii mondiale să lanseze un proiect așa de curajos. Ținta fixată la nivel mondial de 150 de milioane de exemplare dovedește că așteptările sunt mari, fiind o cifră fără precedent în istoria misiunii noastre. Cifra aceasta este una a credinței; în același timp este o țintă ce poate fi atinsă, pentru că ar reveni mai puțin de 10 cărți pentru fiecare membru al bisericii. Fiind un proiect pentru doi ani, 2012 și 2013, ar însemna doar 5 cărți/an/membru. Avem experiența anilor anteriori, când, în proiectul Cartea misionară a anului, am depășit cu mult această cifră în Uniunea Română.

CA: *Ați putea exemplifica?*

I. P.: În anul 2008 am avut cartea *Triumful iubirii* (10 capitole din *Tragedia veacurilor*) din care am tipărit peste 1,4 milioane de exemplare, așadar peste 20 de exemplare/membru, iar anul următor, cartea *Lumea noastră, încotro?* cu un tiraj impresionant, peste 2 370 000 de exemplare, ceea ce înseamnă cel puțin 33 de exemplare/membru. Cred că și criza economică a ajutat mult proiectul.

CA: *Să revenim la Tragedia veacurilor și la ce s-a întâmplat anul trecut în țara noastră.*

I. P.: Trebuie să vă mărturisesc că am avut unele rețineri atunci când plănuiam cu frații din comitetul Uniunii toate aspectele cu privire la proiect: variante disponibile, tiraj, preț. Reținerile se legau de faptul că, în țara noastră, cartea *Tragedia veacurilor* a fost distribuită în tiraje impresionante pe parcursul anilor, iar de câțiva ani era într-o ofertă specială, la un preț accesibil, la Editura Viață și Sănătate, ceea ce a favorizat implicarea membrilor în distribuirea acestei cărți. La aceasta mai adăugați ce vă spuneam mai devreme, mă refer la cartea *Triumful iubirii* – parte din *Tragedia veacurilor* –, și veți înțelege de ce aveam rețineri privind implicarea bisericii potrivit așteptărilor. Cu toate acestea, am hotărât să tipărim un tiraj de ordinul sutelor de mii de exemplare, luând în calcul faptul că oricum proiectul se întinde pe o perioadă de doi ani. Implicarea pastorilor și a celorlalți membri ai bisericii noastre în acest proiect a depășit toate așteptările. Este o dovadă clară că autoarea a fost inspirată atunci când a sugerat ca această carte să fie mai răspândită decât oricare alta dintre scrierile ei, datorită mesajului important, clar și actual pe care îl conține.

CA: *Concret, în ce tiraj a fost tipărită cartea?*

I. P.: Vorbim despre cele patru variante: ediția obișnuită, ediția restrânsă (*Destinul planetei*), ediția de lux și varianta pentru copii (*Andrei întreabă de ce?*), al căror tiraj inițial a fost de 460 000 de exemplare. La lansarea proiectului, care a avut loc pe data de 21 ianuarie 2012, s-a comandat mai mult de jumătate din acest tiraj. Apoi, pe parcursul anului, am avut cereri constante, inclusiv în perioada lunilor de vară, când, așa cum se știe, activitatea misionară este mai redusă, iar spre finalul anului, solicitările s-au intensificat la așa cote, încât am avut scurte perioade în care n-am reușit să le facem față.

CA: *Înseamnă că tirajul inițial s-a epuizat.*

I. P.: Da, și adăugând ceea ce s-a tipărit în-tre timp, la ora aceasta am depășit 600 000 de exemplare. Îl slăvesc pe Domnul pentru fiecare dintre aceste cărți, pentru sacrificiile făcute de membrii bisericii noastre ca aceste exemplare să ajungă la cei care au nevoie de un mesaj de speranță ca să treacă de partea Domnului în marea luptă în care este implicat pământul nostru. Așadar am ajuns la aproximativ 9 exemplare/membru și este doar primul an din acest proiect special.

CA: Credeți că în anul 2013 implicarea membrilor va fi la același nivel? Este știut faptul că la proiectele pe termen lung entuziasmul este invers proporțional cu durata.

I. P.: Trebuie să ținem cont de câteva aspecte. În primul rând, acest proiect este în planul lui Dumnezeu și sub binecuvântarea Sa, așa că succesul este garantat. Dacă nu mă voi implica eu, Duhul Domnului va convinge alte persoane să se implice. La Congresul colportorilor, din luna septembrie a anului trecut, fiecărui participant i s-a oferit la final o carte *Tragedia veacurilor* pentru a o dăruia cuiva. O profesoară de limba română (neadventistă) de la un prestigios liceu participase pentru a da mărturie cu privire la efectul lucrării colportorilor în cadrul seminarelor prezentate elevilor. A primit cartea și s-a gândit să i-o ofere soțului, deși acesta refuza, de obicei, cărțile religioase. După câteva zile era atât de încântat de ceea ce descoperea în carte, încât i-a spus soției că vrea să sponsorizeze câte un exemplar pentru fiecare dintre colegii ei de la liceu. Iar numărul acestora depășea 50.

În al doilea rând, acest proiect merge mână în mână cu un alt mare proiect pe care biserica îl are pentru anul 2013, și anume „Misiunea în marile orașe”. Cartea *Tragedia veacurilor* sau varianta ei restrânsă – *Destinul planetei* – se constituie într-un potrivit instrument de lucru în dificila misiune de abordare a acestor aglomerări urbane. De curând, un coleg pastor m-a sunat solicitând 15 000 de cărți din ediția completă, ca o primă comandă pentru proiectele pe care le avea pentru orașul cu peste 200 000 de locuitori în care lucra.

Și, nu în ultimul rând, mă gândesc că *Devotionalul* pentru anul 2013, conținând gânduri din cartea *Tragedia veacurilor*, va impulsiona biserica să continue proiectul de răspândire a cărții.

CA: Vor fi disponibile toate cele patru variante de care aminteți mai devreme?

I. P.: Da, cu ajutorul lui Dumnezeu vom onora toate comenzile, oricât de mari ar fi acestea, pentru cele patru variante: ediția de lux, ediția obișnuită, ediția restrânsă și ediția pentru copii.

CA: La aceleași prețuri?

I. P.: Mi-aș dori să răspund afirmativ și la această întrebare. Pentru trei dintre variante prețul va fi identic. Ediția obișnuită, la 5 lei, a fost parțial subvenționată de editură. Sperăm să găsim sponsori pentru a rămâne la același preț. În cazul în care nu se vor găsi alți sponsori, prețul ei va crește puțin.

CA: Sperăm, ne rugăm și credem că Domnul va binecuvânta proiectul și în anul 2013. Ați vrea, în final, să împărtășiți cititorilor Curierului Adventist o experiență legată de proiectul *Tragedia veacurilor*?

I. P.: Eram în Făget, județul Timiș, cu microbuzul plin cu cărți pentru a onora comanda de peste 1 700 de exemplare din *Tragedia veacurilor*. N-a fost posibil să intrăm în curtea bisericii, astfel că am parcat mașina pe podeț și de acolo căram cărțile în biserică. Ne intersectam cu trecătorii, numeroși la ora aceea, dar ne grăbeam, pentru că trebuia să ajungem și la Deva, unde eram așteptați. O doamnă care tocmai trecea s-a oprit privind la miile de cărți din microbuz și a exclamat: „Ce de cărți *Tragedia veacurilor*! Ce faceți cu ele?” I-am explicat că onorăm o comandă, apoi ceea ce mi-a spus m-a încurajat enorm. „Am primit cartea aceasta cu mult timp în urmă. Este o carte foarte valoroasă. De o vreme încoace mă tot gândesc să-i ofer unei familii această carte și nu știam unde aş putea s-o găsesc. Nu-mi vine să cred că aici, în stradă, chiar sub ochii mei sunt mii de cărți. Aveți măcar una în plus față de cele comandate?”

Dragi cititori ai revistei *Curierul Adventist*, să știți că sunt oameni care caută, sunt oameni care au nevoie de mesajul plin de speranță pe care Dumnezeu îl transmite prin intermediul acestei cărți inegalabile. Rugați-vă să-i găsiți pentru a le putea oferi o carte! Lupta e în toi, dar biruința finală e aproape. ■

Hanna Bota

Poemul Domnului

știam de mai de mult că sunt poemul Domnului
mi-a șlefuit fiecare celulă sărutând cu sete
citoplasma și mitocondriile
prelungind oasele ca pe niște vocale feminine
dar cel mai mult a lucrat la rimele minții
pentru ele a urcat pe muntele schimbării
aveam urgentă nevoie de metanoia
pentru aceasta s-a schimbat el întâi
discuții cu Moise și Ilie putea avea oricând
dar atunci se vorbea tocmai despre mine
Petru – pescarul acela coleric nu trăncănea
la nimereală
despre construirea colibelor,
știu bine
coliba în care să locuiască slava pe munte
trebuia să fiu eu
degeaba caută turiștii rămășițe
ele s-au mutat în mine

apoi s-a înnoptat în Ghețimani
s-a îndiminețit pe Dealul Căpățânii
dar între timp
eu fusesem dăltuită de gata
gândurile și ideile mele zburau în vârtejul despre care
scrisesse nichita
(poetul se născuse cu câteva ceasuri `nainte
dar sfârșitul ne va fi împreună – toate sfârșiturile
sunt împreună
numai începutul este pe rând)
așa că îmi lipsea doar ritmul iubirii să-l mai așezi în poem
și-atâta iubire ai măsurat
în timp ce mureai
atâta de multă ai scăpat printre brațele întinse între piroane
încât poemul tău
Doamne sfinte
plânge cu toate celulele sărutate
și n-am putut trece mai departe de atâta povară

Hanna Bota este autoarea a 13 cărți de poezie și proză, deocamdată. De curând, ea este membră a Uniunii Scriitorilor din România. În urmă cu doi ani, a călătorit și a studiat viața și cultura populațiilor din Vanuatu. Materialul adunat va face obiectul unei lucrări de doctorat în antropologie la Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca. Aici ne vom referi doar la arta poetică a Hannei Bota, așa cum este ea prezentă în poezia alăturată.

„Poemul Domnului” este metafora care definește poetul însuși, în special, și întreaga umanitate, în general. Așa cum autorul unei poezii trudește cu pasiune și pune suflet în opera sa, Dumnezeu Își scrie poemul ființei umane. Omul este astfel poezia lui Dumnezeu, opera de artă a Divinului. De aici urmează o serie întreagă de alte metafore derivate. Creatorul sărută, într-un gest plin de dragoste și tandrețe, elementele subcelulare ale capodoperei creației Sale. Apoi, oasele, în numele tuturor țesuturilor și organelor corpului, sunt fasonate asemenea unor vocale cu trăsături diafane, feminine. Creierul este menționat separat. Accentul nu este pus pe structurile lui specifice, cât mai ales pe capacitatea acestuia de a organiza frumos lucrurile, asemenea rimelor

din poezie. Aluzia la „metanoia” (pocăință, sau schimbarea minții, în limba greacă) arată rolul esențial pe care mintea umană îl are în procesul transformărilor și al înnoirilor mântuitoare ale ființei.

Muntele Schimbării la Față și episodul Evangheliei desfășurat acolo capătă implicații personale serioase. Coliba propusă de Petru trebuie să devină viața noastră, în care slava divină să poată locui nestingherită. Turismul spiritual nu mai poate valorifica rămășițele schimbării la față. Acestea au fost zidite în ființa celor credincioși.

Teologia internă a acestor versuri atinge valențe și semnificații de mare finețe și profunzime. Găsim aluzii de alt fel, destul de ușor de identificat, ca: „Ghețimani”, „Dealul Căpățânii”, „brațele întinse între piroane”. Și toate aceste sugestii ne îndreaptă atenția către sacrificiul lui Dumnezeu, care se materializează în „ritmul iubirii... măsurat în timp ce mureai”. „Poemul tău,/ Doamne sfinte,/ plânge cu toate celulele sărutate.” Poezia însăși este plânsul acestui poem întruchipat prin atâta bunătate și dragoste divină, (poetul) purtând povara înțelegerii și a ducerii mai departe, către cititorii poemului, a tainei creației și a mântuirii. ■

Ion Buciuman este pastor în comunitatea Balta Albă, București.

Bolile cardiovasculare

*Acest articol a fost preluat din revista
Adventist World, noiembrie 2012.*

Bolile cardiovasculare (BCV) au devenit cea mai importantă cauză de deces la nivel mondial în 2004, când s-a estimat că au cauzat 17 milioane de decese. Iar această cifră continuă să crească.

Țările sărace sau cu venituri medii se confruntă cu o creștere alarmantă a ratei bolilor cardiovasculare. BCV constituie cea mai mare cauză de deces în toate regiunile în curs de dezvoltare, cu excepția Africii Subsahariene; în această parte a lumii, BCV reprezintă cauza principală de deces pentru persoanele trecute de 45 de ani. Boli ca SIDA, malaria și infecțiile tractului respirator inferior continuă să fie principala cauză de deces a tinerilor din Africa Subsahariană.

*Bolile cardiovasculare au devenit
cea mai importantă cauză de deces
la nivel mondial în anul 2004.*

A existat o modificare în evoluția bolilor în ultimii 150 de ani. Înainte de 1900, bolile infecțioase și malnutriția erau principalele cauze de deces în toate zonele lumii. Dacă se adăuga la aceasta și rata ridicată de mortalitate infantilă, speranța de viață ajungea să fie doar de 30 de ani. Bolile de inimă erau responsabile pentru mai puțin de 10% din decese, iar acestea erau cel mai des legate de afecțiuni reumatismale (febră reumatică), cauzate de infecțiile cu streptococ, și de afectarea mușchiului inimii (cardiomiopatie), cauzată de alte infecții și de malnutriție.

Pe măsură ce cunoștințele în domeniul nutrițional au crescut și s-au luat măsuri de igienă în instituțiile de sănătate publică, a avut loc o scădere a cazurilor de boli infecțioase. Speranța de viață a crescut considerabil și, într-o serie de țări, rata mortalității infantile a scăzut. În acest timp, bolile cardiovasculare erau responsabile de 10-35% din decese și includeau bolile de inimă reumatismale, hipertensiunea, bolile coronariene și infarctul.

Este ironic faptul că practicile nutriționale au cauzat schimbarea accentuată a configurației bolilor. În termeni tehnici, a avut loc o tranziție epidemiologică: în prim-plan au ajuns bolile netransmisibile, iar bolile cardiovasculare sunt responsabile acum de 35-65% din decese. Factorii care sunt în mare măsură responsabili pentru această schimbare în configurația bolii includ consumul crescut de grăsimi saturate și hrana cu o densitate mare de calorii (cunoscută de obicei sub denumirea de *junk food*), precum și scăderea activităților fizice. Acești factori au facilitat apariția hipertensiunii arteriale și a bolilor arteriale degenerative (ateroscleroza). În multe părți ale lumii, activitatea fizică este în scădere, există o epidemie de obezitate, hipertensiune arterială, diabet de tip 2, precum și un nivel anormal al colesterolului (grăsimi din sânge), chiar și la copii.

Exercițiile fizice regulate, o dietă bogată în fructe și legume, evitarea grăsimilor saturate și a tutunului sunt esențiale dacă doriți să evitați bolile de inimă. Pe scurt, practicați un stil de viață sănătos! Luați decizii înțelepte, și inima dumneavoastră va cunoaște diferența! ■

*Allan R. Handysides,
ginecolog, este directorul
Departamentului
Sănătate din cadrul
Conferinței Generale.*

*Peter N. Landless,
cardiolog, este director
asociat al Departamentului
Sănătate
din cadrul Conferinței
Generale.*

Relația dintre stat și Biserica Adventistă în primii ani de comunism

În ultimii 70 de ani, România a trecut prin multe evenimente și transformări istorice. Inevitabil, aceste evenimente au afectat și Biserica Adventistă, care a fost pusă, în această perioadă, în fața a numeroase provocări. L-am invitat pe fratele Gheorghe Modoran, doctor în istorie și profesor de istorie bisericească la Institutul Teologic Adventist, să evoce, într-o serie de articole, momentele cele mai semnificative care privesc Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.

Reorganizarea bisericii

Schimbările politice de după 23 august 1944 au condus la ieșirea din ilegalitate a bisericii. Credincioșii și pastorii adventiști care se aflau, în timpul represiunii antonesciene, în lagăre și în închisori, cu condamnări de până la 25 de ani și chiar cu condamnări la moarte, au fost eliberați. Comunitățile au fost redeschise. O parte din bunurile de inventar au fost restituite.

Primii ani ai consolidării regimului comunist au însemnat o perioadă de libertate a manifestărilor religioase, urmată însă curând de măsuri restrictive și represive aplicate în mod progresiv. Biserica s-a reorganizat, conducătorii desemnați la ultimele alegeri ale bisericii, din 1936, fiind recunoscuți în continuare, în frunte cu Dumitru Florea, președintele Uniunii. Pastorii au fost rechemăți în mod oficial în lucrare.

Luca Constantinescu,
pe rândul al doilea de
jos, primul din partea
dreaptă

Editura și Institutul Biblic de la Stupini au fost redeschise. În acești primi ani de libertate a fost reluată lucrarea de colportaj, au fost organizate evanghelizări publice, avându-l ca evanghelist principal pe Petre P. Paulini, au fost oficiate numeroase botezuri și au fost înființate noi comunități.

Perioada de aur a bisericii

Anii 1945-1950 au fost perioada de aur a Bisericii Adventiste, înregistrând cea mai mare creștere a numărului de membri. Un raport al Ministerului Cultelor din 1957 menționa că, „abia ieșite din ilegalitate, cultele neoprotestante au desfășurat o activitate intensă de prozelitism, adăugând anual o cifră medie de circa 3 000 de adepți”¹. Statisticile oficiale ale Ministerului Cultelor arătau că, în perioada 1948-1950, Biserica Adventistă a crescut cu peste 12 000 de membri (de la 20 366 la 32 721)².

Consolidarea regimului comunist, precum și creșterea „alarmantă” a numărului de membri au determinat autoritățile să adopte măsuri care să împiedice dezvoltarea bisericii. Pentru realizarea acestui scop era nevoie de un studiu al bisericilor neoprotestante, al elementelor specifice acestora. Astfel, la nivelul Ministerului Cultelor s-a alcătuit o comisie specială cu scopul de a studia fiecare cult în parte pentru a-i descoperi toate mecanismele de funcționare, în vederea întocmirii unui plan de subminare și de distrugere din interior a bisericilor. S-a aflat mai târziu despre un expert din această comisie care, venind la Reșița în interes de serviciu, a solicitat Bisericii Baptiste să-i asigure găzduirea

la o familie respectabilă de bapțiști. Astfel, timp de trei luni, specialistul de la Ministerul Cultelor a observat zilnic această familie, căutând să-i înțeleagă modul de viață, pentru a putea apoi să tragă concluziile necesare împotriva bisericii.

„Combaterea reacțiunii prin ierarhie”

Intruziunea regimului comunist în problemele religioase ale bisericii a fost totală, îmbrăcând diferite forme de-a lungul istoriei comunismului. După o serie de măsuri luate în primii ani de comunism direct de către instituții ale statului (confiscarea a zeci de case de rugăciune, condamnarea la închisoare a unor pastori și membri, retragerea autorizației de funcționare a multor comunități, retragerea autorizației a numeroși pastori etc.), după 1950, măsurile de îngrădire a manifestărilor religioase au fost impuse, în mod indirect, prin conducerea bisericii. Prin această modalitate se încerca să se păstreze „imaginea” de regim „democratic” care nu intervine în problemele interne ale bisericilor, precum și asigurarea aplicării interdicțiilor, fără a provoca rezistența deschisă a credincioșilor față de astfel de măsuri. Restricțiile trebuiau să fie prezentate ca măsuri proprii ale conducerii bisericii. Formula impusă pentru înștiințarea credincioșilor trebuia să fie: „Conducerea cultului a hotărât, iar Departamentul Cultelor a aprobat.” Metoda regimului era aceea de „a combate reacțiunea prin intermediul ierarhiei”.

Regimul comunist urmărea, de fapt, un dublu scop: pe de o parte, să creeze o societate ateistă, iar pe de altă parte, să se prezinte în fața lumii ca un promotor al respectării libertăților religioase. Erau două lucruri contradictorii, însă regimul pretindea că bisericile își fac „ordine” în propria casă. În plus, conducerea bisericii trebuia să-i „convingă” pe credincioși să voteze, dacă era posibil, în unanimitate, pentru acceptarea acestor îngrădiri și, în final, să trimită autorităților moțiuni și telegrame de mulțumire pentru „libertățile” religioase oferite bisericii. Conducătorii bisericii au fost în permanență amenințați și șantajați că, în cazul eșecului de a impune măsurile regimului, „se va recurge la ridicarea autorizației conducerii cultului, dovedindu-se incapabilă să impună ascultare maselor pe care le conduce”³.

Măsuri represive: cazul Constantinescu – Kling

După legalizarea bisericii prin diferite acte normative, a urmat o perioadă de represiune

cu forme deschise de reprimare. A fost perioada „gulagului” românesc, cu lagăre de muncă forțată, cu anchete brutale și înjositoare, cu detenții absurde și exterminări de vieți. Motto-ul vremii era: „Mai bine arestăm zece oameni nevinovați decât să scape un bandit.” Cu ocazia percheziției efectuate la domiciliul din Rădăuți al pastorului Luca Constantinescu, s-au găsit, printre alte lucrări religioase, și niște hărți care ar fi conținut „semne militare îndreptate împotriva URSS”. Atât Luca Constantinescu, cât și ajutorul său, Constantin Kling, și un pictor neadventist din Rădăuți, autorul schițelor, au fost arestați de Securitate și trimiși în judecată.

Anchetatorii au apreciat că schițele aveau un caracter antisovietic și că pe ele erau desenați soldați de o parte și de alta a graniței cu URSS. În conformitate cu o astfel de interpretare, soldații sovietici aveau un steag roșu și românii, un steag tricolor. Din explicațiile oferite de cei doi pastori rezulta că schițele aveau un caracter pur religios, reprezentând lupta credincioșilor împotriva lui Satana. În schimb, pictorul a recunoscut că el a executat schițele și că „toate sunt îndreptate contra URSS și au un caracter militar”.

În primă instanță, Tribunalul Rădăuți i-a condamnat pe Luca Constantinescu la 5 ani închisoare „pentru colportare de știri false și broșuri interzise” și pe Constantin Kling la 2 ani închisoare și 4 000 de lei amendă. În urma a două recursuri, pedeapsa pastorului Constantinescu a fost redusă la 2 ani, dar, după prelungirea detenției, a executat în total 4 ani de închisoare. După eliberarea din închisoare, Luca Constantinescu a fost reangajat în lucrare, dar a fost în permanență urmărit de Securitate pentru activități „dușmănoase”; pentru un timp, chiar i s-a retras legitimația de pastor. Pictorul a fost condamnat și el la aceeași pedeapsă ca Luca Constantinescu.

Kling a fost acuzat că este unealta imperia-liștilor anglo-americani și că îi instigă pe credincioși la ură împotriva URSS. A fost condamnat la 2 ani de închisoare, însă, din cauza condițiilor și a tratamentului din detenție, a murit înainte de a fi eliberat.

Vom continua în numerele viitoare cu prezentarea altor măsuri ale regimului comunist împotriva bisericii, precum și a rezistenței credincioșilor față de astfel de măsuri de îngrădire. ■

¹ Arhiva Secretariatului de Stat pentru Culte (ASSC), dosar 94/1957, vol. 13, f. 3.

² Idem, dosar 103/1959, vol. 13, f. 59.

³ Idem, dosar 13/1958, vol. 1, f. 143.

Gheorghe Modoran este profesor de istorie bisericească la Institutul Teologic Adventist

Pastori valdenzi

Proiectul „Pastor valdenz” de la Timișoara s-a desfășurat în perioada 22 octombrie – 1 noiembrie 2012. Au participat 38 de persoane: 17 pastori și 21 de colportori. Activitatea s-a desfășurat în diferite instituții publice, din casă în casă și la patru standuri de sănătate. S-au ținut seminare de educație și sănătate, s-au efectuat teste medicale gratuite și s-a distribuit literatură. Am constatat cu toții că, deși trăim într-o lume care se îndreaptă spre secularizare, Evanghelia este încă relevantă și poate deschide apetitul spre un stil de viață mai bun și spre valori morale nepieritoare.

În continuare, vă prezentăm impresii și gânduri ale celor direct implicați în acest proiect.

„«Pastor valdenz» este un proiect excepțional, simplu, necostisitor și eficient, prin care mii de timișoreni au făcut cunoștință, prin intermediul colportorilor și al pastorelor implicați în acest proiect, cu principii pentru o sănătate mai bună, o educație corectă, o familie armonioasă și o religie biblică. În școli și în instituții, seminarele prezentate au produs o impresie bună, deschizând calea pentru alte întâlniri de acest gen, iar cărțile vândute vor continua munca noastră, cu speranța că vor fi roade pe măsura efortului depus.” (Ionel Soponariu, pastor)

„Am lucrat din casă în casă, în instituții mari și mici, în școli și în colegii, unde am întâlnit multe

persoane interesate, gata să primească mesajul nostru. Chiar acolo unde ne așteptam cel mai puțin – la bar, în cazinou sau la pariurile sportive – găseam foame și sete după Cuvânt. În câteva ocazii, am avut prilejul să ne rugăm împreună cu cei pe care i-am vizitat, să-i înscriem la cursurile Sola Scriptura sau la Clubul de Sănătate.” (Laura Vațe, prim-colportor, București)

„Această nouă oportunitate de a veni în legătură cu oamenii în diferite instituții, pe stradă și în căminele lor mi-a reînviat spiritul misionar și a reconfirmat realitatea exprimată de Domnul Isus: «Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui» (Luca 10:2).” (Ioan Stinghe, director, Departamentul Școala de Sabat și Lucrarea Personală)

„Apreciez tonul hotărât și entuziast venit din partea conducerii Conferinței Banat, precum și efortul și bunăvoința tuturor pastorelor implicați.” (Teodora Goran, director, Misiunea Femeii, colportor)

„Seminarele de sănătate prezentate în școli și în instituții au fost o reușită. Standurile de sănătate sunt o oportunitate bună de a sluji oamenilor, mai ales celor nevoiași, și o ocazie de a interacționa cu ei. Cred că Evanghelia a ajuns astfel mai aproape de timișoreni.” (Beniamin Zeiler, pastor)

„Întâlnirile de la altar, de dimineață și de seară, au sugerat cum poate fi un timp de părtășie și închinare. Acest proiect a demonstrat că biserica are o soluție pentru criza socială din jurul nostru.” (Avram Ardelean, prim-colportor, Conferința Banat)

„Proiectul «Pastor valdenz», la care am participat în calitate de ucenic, alături de colportori cu experiență, mi-a dat posibilitatea să-i întâlnesc pe oameni și să comunic cu ei într-un alt context decât cel pe care ți-l oferă biserica. În felul acesta, am dobândit o experiență pe care nu o poți avea doar prin predicare.” (Marius Morar, pastor)

„Am realizat cât de mult ne unește lucrul într-o echipă de pastor-colportor, prin trăirea acelorași emoții, bucurii sau întristări atunci când întâmpinăm reacția oamenilor față de Cuvântul lui Dumnezeu.” (*Corina Pelin, prim-colportor, Transilvania de Nord*)

„Am descoperit că oferta care îmbină Cuvântul scris cu măsurătorile medicale deschide mai multe uși și inimi decât cele două separat. Prin colportaj se ajunge mai simplu și mai direct la persoanele cu autoritate din cadrul instituțiilor publice. Această lucrare îmbunătățește comunicarea cu oamenii și te ambiționează pentru a fi mai pregătit și mai eficient.” (*Gabriel Dragoș, pastor*)

„Plec din Banat cu o satisfacție deosebită și cu sufletul plin, datorită faptului că am experimentat încă o dată frumusețea și ineditul lucrului într-o echipă formată din pastori și colportori. Am văzut pastori fericiți și plini de entuziasm, mai ales la întoarcerea din școli, instituții, de la standuri sau din casele oamenilor. Ușile sunt deschise, oamenii ne așteaptă.” (*Iacob Căținean, prim-colportor, Transilvania de Sud*)

„Mi-aș exprima aprecierea pentru calitatea și eficiența acestui tip de misiune, spunând: Minunat, minunat! Este încântător să vezi elevi, profesori, angajați ai altor instituții ascultând cu atâta atenție mesajul prezentat prin seminare, dar și interesul acestora pentru cărțile de sănătate și pentru cele spirituale. Cred că programul acesta este pentru o astfel de vreme și ar trebui aplicat la nivelul tuturor localităților. Domnul să scoată lucrători la secerișul Lui.” (*Ionuc Pop, pastor*)

„Ce m-a impresionat pe mine a fost nu doar armonia dintre pastori și colportori, în lucrare, ci mai ales reacția unora dintre pastori, care, prinzând viziunea lucrării de evanghelizare prin literatură, au dat un nou suflu imaginii lucrării cu cărți în comunități. Am convingerea că este voia Domnului să ne unim eforturile pentru a motiva comunitățile să folosească orice ocazie de a împărți literatură.” (*Liliana Sucitu, colportor*)

„Câteva zile petrecute în compania colportorilor pot însemna foarte mult în înțelegerea misiunii personale. Experiențele deosebit de frumoase, părtășia simțită la momentele devoționale, seminarele interesante, alături de de-

votamentul slujirii și profesionalismul cu care lucrează acești oameni, toate acestea te impresionează. În aceste zile, am înțeles încă o dată cât de mare este secerișul și cât de puțini sunt lucrătorii!” (*Teofil Brânzan, pastor*)

„Cineva spunea că nu se mai fac minuni în ziua de astăzi. Ba da, se fac! Dar, ca să le vezi, trebuie să fii tu însuși implicat.” (*Anișoara Bordea, colportor*)

„Proiectul «Pastor valdenz» a fost pentru mine ca o oază de experiențe pozitive. Am văzut stropii Duhului Sfânt revărsându-se. Colportorii și lucrarea lor sunt o adevărată binecuvântare în biserică.” (*Cristian Toma, pastor*)

„Este primul proiect al bisericii în care, lucrând, m-am simțit îmbogățită spiritual în mod deosebit. Vreau să cred că timpul petrecut aici mă va ajuta să iau decizii înțelepte și să mă implic sută la sută în lucrarea de colportaj.” (*Adela Păuna, misionar*)

„Sentimentul că nu mai există interes pentru Evanghelie poate fi reevaluat atunci când omul decide să facă o incursiune pe stradă, în școli și în instituții, din casă în casă, oferind slujire medicală, vânzând cărți și discutând cu oamenii despre Hristos și despre sănătate. Zilele petrecute la Timișoara, ținând seminare și vânzând cărți, au reconfirmat faptul că toți avem nevoie de altceva – noi, de misiune și ei, de Isus Hristos.” (*Paul Balaban, pastor asistent*)

Acest proiect ne-a întărit convingerea cu privire la necesitatea conlucrării unite a departamentelor în cadrul lucrării de răspândire a Evangheliei. În unitate există putere, eficiență și un cadru prielnic de cunoaștere care favorizează apropierea și deschiderea unii față de alții, în spiritul lui Hristos. Cred că spiritul valdenzilor trebuie să reînvie și să pună stăpânire pe întreaga biserică. Astfel Dumnezeu va fi proslăvit, lumea va fi luminată, iar a doua venire va fi grăbită. ■

Pavel Memete este secretarul Conferinței Banat.

Mihai Goran este coordonatorul Departamentului Colportaj.

Apocalipsa pentru biserică

Cartea Apocalipsa a fost scrisă pentru biserică (1:4; 22:16). Este adevărat că o putem folosi și în predicarea evanghelistică, dar, atunci când ne-o imaginăm citită (vezi 1:3), trebuie să ne amintim de Domnul Isus Hristos, care vorbea mai întâi ucenicilor care erau în jurul Lui și doar în al doilea rând maselor. Acesta este primul dintr-o serie de articole menite să descopere în Apocalipsa acel mesaj care privește mai întâi biserica lui Dumnezeu.

Radiografie românească

La români, Apocalipsa n-a fost niciodată iubită, ci doar temută și, mai recent, ignorată. Aceasta deoarece în lexicul nostru s-a pus semnul egal între cartea cu acest nume și sfârșitul lumii. Dicționarele folosesc cuvinte ca: „însălmântător”, „judecata de apoi” și „sfârșitul lumii” ca să definească apocalipsul/apocalipsa. Și, drept vorbind, de ce să-ți consumi liniștea sufletului cu imagini catastrofice și cu vești despre un viitor

sinistru? Nu ajung grijile și nesiguranța de azi? Așa că i-au întors spatele.

Reticența și lipsa de preocupare se vede și în numărul impresionant de mic al comentariilor la Apocalipsa care se găsesc pe piață, majoritatea dintre ele (sau chiar toate) fiind traduceri din alte limbi. Așadar, mai nimic născut în patrie. Ca să nu mai vorbim de tradiția răsăriteană veche cât biserica, conform căreia lecionarul Bisericii Ortodoxe, care cuprinde citirea zilnică a Bibliei în slujbă, nu conține niciun verset din Apocalipsa.

În Biserica Adventistă din țară, cartea Apocalipsa s-a bucurat întotdeauna de respect. Putem afirma că Apocalipsa a ocupat și ocupă un loc important în predici, la orele de rugăciune, în grupele de studiu și în articole. După '89, am folosit-o preponderent în evanghelizare; acum o folosim ceva mai rar.

Încotro ne îndreptăm? Observăm că românul nu beneficiază de fundalul necesar ca să perceapă mesajul lui Ioan la deplina lui valoare. Adventistul român, pe de altă parte, simte că Apocalipsa este cartea lui și ar dori să o prezinte și altora. Deși nu întotdeauna, am simțit, în trecut, că ultima carte a Noului Testament nu era „descoperirea lui Isus Hristos”, ci doar un soi de pretext, adică textul de dinaintea adevăratului text pe care voiam să-l vestim – învățătura doctrinară.

Astăzi este timpul să citim cartea Apocalipsa în cercul restrâns al ucenicilor de la picioarele lui Isus. Apocalipsa este întâi „descoperirea lui Isus Hristos” și în primul rând pentru biserică. Nu am nicio îndoială că, dacă o citim așa, vom fi binecuvântați (1:3). În plus, vom ști și ce să ducem mai departe omului de rând care, în timp ce noi dezbatem identitatea peceților și a trâmbețelor, nu are nici măcar noțiunile elementare.

Nu doar viitorul

Apocalipsa conține „lucrurile care au să se întâmple în curând” (1:1). Dar asta nu înseamnă că trecutul și prezentul nu sunt importante.

Salutările de „har și pace” (1:4) vin din partea Tatălui, a Duhului Sfânt și a lui Isus Hristos. Contrar altor menționări trinitariene din Noul Testament, aici Fiul este trecut în mod intenționat ultimul, deoarece relația destinatarilor – adică a bisericii – cu Dumnezeu este direct dependentă de El. Astfel, mai înainte de a se concentra pe viitor, fiind în posesia „secretelor sfârșitului”, biserica să nu uite că este un grup de păcătoși pe care Isus îi iubește, pe care i-a spălat de păcatele lor cu sângele Său și din care a făcut o împărăție și preoți pentru Dumnezeu (1:5,6). Cunoștința despre „lucrurile care au să se întâmple în curând” nu este de niciun folos dacă biserica uită răscumpărarea ei la Golgota și chemarea de a transmite harul lui Dumnezeu pentru lume.

Orice ochi Îl va vedea

Apocalipsa 1:7 descrie destinația acestor lumi: „Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui.” Ce urmează în cartea Apocalipsa este doar relatarea în diferite moduri a felului cum se va ajunge la acel mare final.

Acest verset este interesant din perspectiva cuvântului „străpuns”. Acest termen nu se mai găsește decât în Ioan 19:37, unde se face aluzie la versetul din Zaharia 12:10: „Atunci voi turna peste casa lui David și peste locuitorii Ierusalimului un duh de îndurare și de rugăciune și își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns.” Cuvântul „străpuns” din Zaharia 12:10 nu este același cu cel din Apocalipsa 1:7. Se găsește o singură dată în tot Vechiul Testament grecesc (Septuaginta) și înseamnă „a trata cu ignoranță”.

Așadar, la final de istorie, sunt două grupuri: „casa lui David și locuitorii Ierusalimului” (biserica) și „toate semințiile pământului” (lumea). Mai este un al treilea grup: „cei ce L-au străpuns”, care, la origini, era compus și din biserică, și din lume, căci și unii, și alții L-au tratat cu ignoranță. Diferența este că biserica a plâns înainte de Ziua Domnului, pe când lumea o va face „la” Ziua Domnului.

Și ce dacă biserica este „de aur”?

Întâlnirea dintre Ioan și Domnul Isus Hristos ne aduce din planul viitorului, când El va veni pe nori, în prezent, când Isus Se descoperă în mijlocul a șapte sfeșnice de aur, simbolul ple-

nitudii bisericii (1:12,13,20). Deși ne-ar plăcea să ne măgulim că noi nu suntem ca vameșii din afara cercului nostru strâmt, ci suntem „aur”, realitatea este că aurul sfeșnicelor nu era important în sine. Materialul era important pentru a amplifica lumina din capul lampadarelor, mai ales că în templu nu era altă lumină. Dar lumina nu vine de la sfeșnic. Din Apocalipsa 4:5 aflăm că Duhul Sfânt este înfățișat drept șapte „lămpi de foc”, adică exact flăcările care sunt în capul sfeșnicului și-l fac să fie sfeșnic. Poate așa înțeleg și curioșii de ce, în Apocalipsa, Duhul Sfânt „este” șapte Duhuri (1:4), deoarece El este lumina celor șapte biserici. Aurul nostru este lipsit de valoare fără lumina care este Duhul Sfânt.

Apocalipsa cheamă biserica lui Dumnezeu de azi să nu se mândrească cu ce este, ci mai degrabă cu ce are – pe Isus în mijlocul ei. Căci ce poate să fie mai scump dacă nu prezența lui Dumnezeu cu noi. Prin poziționarea Sa în mijlocul turmei, Isus arată că lucrarea Sa pentru mireasa Lui, biserica, nu s-a încheiat. Desigur, darul de nuntă a fost oferit la Golgota, dar, dacă nu este El să reaprindă luminile stinse dintr-un motiv al păcatului sau altul, cine altcineva ar putea să o facă?

„Trebuie să ne reamintim că biserica, așa slabă și cu defecte, este singurul obiect de pe pământ căruia Hristos îi acordă atenția și grija Sa supremă. El veghează constant și cu interes asupra ei, întărind-o prin Duhul Sfânt.” (Ellen G. White, *Manuscript 155*, 22 noiembrie 1902)

Apocalipsa ne arată cum Își va ajuta Isus biserica să treacă biruitoare prin istorie, în ciuda păcatului din interior și a tuturor fiarelor, balaurilor și coarnelor din exterior. Isus va învinge, iar biserica va învinge cu El.

Un paznic bătrân citea într-o zi cartea Apocalipsa. Un student la teologie îl întreabă cu neîncredere dacă înțelege ceva din carte și, până la urmă, ce înseamnă Apocalipsa. Răspunsul bătrânului portar a fost: „Înseamnă că Isus va învinge.” Vernon Grounds, președinte emerit al Seminarului Denver, încheia această poveste, care i s-a întâmplat unui prieten de-al său, cu gândul că acesta este cel mai bun comentariu al cărții Apocalipsa pe care l-a auzit vreodată. În numerele următoare vom urmări îndeaproape interacțiunea dintre Hristos și biserica Sa în drumul spre biruința finală, prin prisma diferitelor secțiuni ale cărții Apocalipsa. ■

Laurențiu Moț este profesor de Noul Testament la Institutul Teologic Adventist.

În cuibul palmelor Tale

În Tine, Doamne, îmi caut scăparea. (...) Sca-pă-mă, în dreptatea Ta și izbăvește-mă! (...) Fii o stâncă de adăpost pentru mine, unde să pot fugi totdeauna! Tu ai hotărât să mă scapi, căci Tu ești stâncă și cetățuia mea. (...) Pentru mulți, am ajuns ca o minune, dar Tu ești scă-para mea cea tare. (...) Voi spune lucrările Tale cele puternice, Doamne Dumnezeule! (...) Tu ai săvârșit lucruri mari: Dumnezeule, cine este ca Tine? Ne-ai făcut să trecem prin multe necazuri și nenorociri, dar ne vei da iarăși viața, ne vei scoate iarăși din adâncurile pământului. (...) Când Te voi lăuda, voi fi cu bucuria pe buze, cu bucuria în sufletul pe care mi l-ai izbăvit." (Psalmii 71:1,2,3,7,16,19,20,23)

Dacă ar fi să exprim ceea ce simt, aș vorbi numai cu psalmi și cântări duhovnicești. Cuvintele omenești sunt prea slabe pentru a descrie preaplinul recunoștinței pe care o port Salva-torului. Consider că fiecare familie din lume are

partea ei de bucurii, dar și de dureri, de bine, dar și de greu, de soare, dar și de nori.

Așa cum este ea, viața este darul suprem oferit nouă de Creator. Iar atunci când ne mai este oferită încă o dată, este cea mai mare mi-nune posibilă.

Lovitura

Într-o după-amiază de toamnă târzie, pe 28 noiembrie 1997, timpul a încetat să mai curgă. Într-o secundă, totul a amorțit. Cântările s-au curmat, dorințele s-au stins, căutările au luat sfârșit, inimile au încetat să mai bată. Bezna avea să se lase nu numai peste fiarele contorsionate

ale unui fost microbuz Mercedes, ci și în sufletele familiei adventiste din țara noastră și chiar din lumea întreagă. Am spus „familiei adven-tiste” pentru că cea mai mare bu-curie a mea este că fac parte din această familie mondială, unde bu-curiile capătă proporții duble, iar necazurile se înjumătățesc simți-tor, și aceasta pentru că iubirea lui Dumnezeu este revărsată din plin peste ei.

Mie mi-a fost dat harul să mai deschid ochii și să înțeleg ce s-a în-tâmplat, dar pentru Ingrid, Albert, Laura și Cristina, viața s-a oprit. Atunci când ochii lor se vor des-chide, înainte de a înțelege ce s-a întâmplat, îl vor vedea pe Mân-tuitorul venind pe norii cerului pentru a ne strânge pe toți Acasă...

Ce a urmat? Doliu, inimi frân-te, lacrimi amare, suferință. Multă suferință. Pentru mine au fost mo-mente când nu mai puteam suporta durerea și chinul fizic și sufletesc, când ajunsesem la capătul puterilor

și când credeam că nu voi mai fi om pe picioarele mele. Dacă aș fi fost lăsată singură doar un moment, nu aș fi rezistat. Dar la căpătâiul meu au vegheat zi și noapte, cu rândul, cei ce m-au iubit, pe care i-am cunoscut sau pe care nu-i văzusem

niciodată mai înainte. Cu atâta dragoste, cu atâta interes și dorință de bine mi-au alinat durerile, m-au încurajat, încât tot timpul celor două luni cât am stat pe patul spitalului am simțit că sunt ținută și purtată pe palme, în cuibul palmelor calde, iubitoare și binevoitoare ale lui Dumnezeu și ale familiei mele adventiste. Îl rog pe Domnul să ofere binecuvântare și veșnicie tuturor celor ce au fost alături de mine în acele zile crunte.

Nu știu dacă am simțit vreodată în 28 de ani de viață cum se împletește viața cu moartea, durerea cu speranța, zbaterea cu liniștea. Tot timpul aveam siguranța prezenței Domnului Isus lângă mine. Mă simțeam ca un fir plâpând de iarbă față de care Dumnezeu Își revărsa în-treaga Sa grijă iubitoare. Parcă eu eram centrul universului. A fost experiența marcantă a vieții mele, pe care nu o voi uita niciodată.

Lupte

Din impactul loviturii, am avut rinichiul drept rupt, hemoragie internă, coloana vertebrală fisurată, scalpul luat aproape de ochi și tâmplă, 3 intervenții chirurgicale pentru salvarea rinichiului, 10 tuburi de dren, 80 de litri de soluție perfuzată, 50 de zile de spitalizare, 10 kilograme pierdute, 40 de kilograme greutate. Aparent, după aceasta, cu greu îmi putea imagina cineva o viață normală, cu atât mai puțin eu.

Când m-am aflat la punctul terminus al capacității mele de a mai rezista, Dumnezeu nu m-a lăsat. Mi-a dăruit credință, nădejde și dragoste. Mi-a demonstrat că la El totul este cu putință, că nu este nimeni mai mare și mai minunat decât El.

Mă aflu în salonul de pregătire pentru o ultimă și decisivă intervenție chirurgicală. Soțul meu era lângă mine. Ca pastor, de multe ori fusese la patul bolnavilor, dar acum trebuia să alerge când la Târgu Mureș, unde eram eu, când la Bacău, unde era Anca, fetița noastră cea mică, de cinci ani, lovită și ea, care fusese pusă în ghips. Știu că, atunci când a venit pentru a nu știu câta oară la mine, l-am întrebat: „Mă mai iubești așa cum sunt?” Iar el mi-a spus: „Niciodată nu te-am iubit mai mult ca acum!”

Acasă, Emanuela, fetița cea mare, de opt ani, se ruga pentru însănătoșirea mea. Pentru că darul ei cel mai frumos este vocea cristalină, mi-a făcut o surpriză: a înregistrat pe o casetă cântarea „Voia Ta, Doamne”, pe care a cântat-o împreună cu Anca, și mi-a trimis-o la spital. Atunci când am ascultat-o, lacrimile mi-au

inundat ochii, pentru că duioșia și sensibilitatea inimii ei mi-au mângâiat sufletul. Ea a înțeles atunci, la numai opt ani, că totul este în mâna Domnului.

Cuibul palmelor Sale

În momentele cele mai grele, Domnul mi-a pus în minte o imagine: un copilaș care doarme liniștit în cuibul palmelor Sale. Ce încurajare pentru mine! Eu am fost acolo, în palmele Sale, și am stat acolo ferită de moarte. El nu mă va lăsa. Mă va ocroti până la sfârșit. Și oricare ar fi sfârșitul, oricum ar alege El, totul va fi bine. Am fost dusă la sala de operație. După patru ore de lucru, doctorul Schwartz a venit în salon și mi-a spus: „Doinița, ai un Dumnezeu mare!” O, Doamne, mare ești! Și cât de minunate sunt lucrările Tale!

*În cuibul palmelor Sale
este cel mai sigur loc din lume!*

O soră a venit în ziua aceea la mine și mi-a adus o felicitare pe care o pictase. Era un cuib al palmelor și o floare albă din care căzuse o petală, iar pe verso scria: „Când viforurile vieții se vor năpusti în cale, / Ocrotit voi fi atunci / În căușul mâinii Tale.” Pe coperta *Studiilor biblice* din primul trimestru al anului 1998, exact în timpul când se întâmplau aceste lucruri, era o imagine reprezentând un cuib al palmelor în care era o mână de pământ unde creștea o plantă verde. Nu știu ce a însemnat pentru dumneavoastră acea imagine, dar pentru mine a însemnat că Dumnezeu mi-a scăpat viața din groapă și că m-a încununat cu bunătate și îndurare. Iar făgăduința pe care am primit-o atunci, la cumpăna dintre ani, la cumpăna dintre viață și moarte, a fost: „Iată că te-am săpat pe mâinile Mele și zidurile tale sunt totdeauna înaintea ochilor Mei” (Isaia 49:16).

Au trecut 15 ani de atunci. Nu știu când au trecut. Acum nu simt că am 42 de ani trăiți pe acest pământ, ci numai 14 ani în care mi-am redefinit sensul existenței. Anii care vor urma vreau să-i trăiesc nu pentru mine, ci pentru Dumnezeu și pentru semenii mei.

Viața este așa cum e. Vrând-nevrând, trecem cu toții prin intemperiiile ei. Un singur lucru însă nu trebuie să-l uităm: fie că trăim, fie că murim, în cuibul palmelor Sale este cel mai sigur loc din lume! ■

Doinița Ciobanu este profesoară și locuiește în Bacău.

Este copilul tău protejat?

Așa cum am promis în articolul precedent, revin cu un subiect de o importanță deosebită pentru copiii noștri. Iubirea adevărată față de copii se dovedește nu doar atunci când îi dorim în familiile noastre, când le oferim hrană, îmbrăcăminte și o educație, ci și atunci când avem grijă să-i protejăm de pericolele care le pândesc copilăria. Porunca pe care Dumnezeu i-a dat-o lui Adam de a lucra Grădina Edenului și de a o păzi („a avea grijă de”, „a veghea asupra” – NIV) implică nu doar obligația pe care o avem față de mediul înconjurător, ci și față de membrii familiei care au nevoie de protecția noastră.

Sensul pe care-l dă UNICEF expresiei „protecția copilului” se referă atât la prevenirea riscurilor care pot afecta copilăria, cât și la măsurile care se impun în cazurile de violență, exploatare și abuz împotriva copilului, incluzând exploatarea sexuală cu scop comercial, traficul de copii, precum și mutilarea acestora¹.

La nivel mondial, există multe organizații care au ca obiectiv atât prevenirea abuzului de orice natură față de copil, cât și demascarea abuzatorilor și prezentarea lor în fața judecă-

torului ca să răspundă pentru infracțiunile săvârșite. Dintre aceste organizații, aș aminti:

– UNICEF – organizație care are ca obiectiv oferirea de asistență medicală, apă, hrană, educație, precum și asistență de urgență în cazul calamităților naturale. Această organizație acționează în peste 150 de țări.

– „Salvați copiii” – organizație apolitică, nereligioasă și independentă, care lucrează pentru protejarea și promovarea drepturilor copilului.

Însă, oricât de mult s-ar investi în organizații care să apere drepturile a milioane de copii din lumea întreagă, oricâte eforturi ar depune poliția pentru prevenirea abuzurilor sexuale asupra copiilor, nimic nu poate înlocui datoria părintelui de a-și proteja copiii. Înainte ca organizațiile naționale specializate, poliția, școala, biserica să ia măsuri de protecție a copiilor, este responsabilitatea voastră – mamă iubitoare și tată puternic – să vă apărați copilul și să-i oferiți un mediu curat, înconjurându-l cu un gard de protecție invizibil și imperceptibil, care să-i asigure o copilărie fericită.

Iată câteva metode prin care ne putem proteja copiii de atacurile agresorilor sexuali:

1. Vorbește cu copilul tău despre abuzul sexual. Sunt sigur că nu ți-ai dori ca un abuzator să-i facă educație sexuală copilului tău. Fără a-l teroriza, fă-l pe copil să înțeleagă că este datoria lui să respingă orice aluzie, orice invitație sau provocare a unui adult sau a unui alt copil mai mare decât el cu privire la contactul fizic cu zonele intime. A apus de mult concepția că „e rușine să vorbești cu copiii despre aceste lucruri”. Dacă îți este jenă să vorbești cu el și să-l înveți cum să se protejeze singur, fii sigur că abuzatorul va avea destul tact și curaj să-i explice – în felul lui – într-o manieră devastatoare atât pentru copil, cât și pentru tine ca părinte.

2. Învață copilul să nu păstreze niciun secret față de tine. Fie că este vorba de un cadou primit de la un adult – profesor, antrenor, pastor, instructor –, fie un plan propus de cineva pentru a le face o surpriză plăcută părinților, explică-le copiilor că nu există o „surpriză” mai mare – din

nefericire și mai neplăcută – decât ca ei să fie supuși unui abuz sexual din partea unor perversi. Păstrează acest aspect în minte: unul din pilonii de bază ai abuzului sexual este confidențialitatea pe care abuzatorul o obține din partea copilului.

3. Supraveghează continuu activitatea copilului. Nu acorda încredere *nelimitată* niciunui factor de răspundere și autoritate care vine în contact cu copilul, fie că este vorba de profesorul de pian sau de tenis, fie că este vorba de conducătorul religios sau de instructorul-șef al Clubului Exploratorilor. Păstrează întotdeauna o rezervă – desigur neobservată de cei din jur – care să-ți asigure liniștea interioară generată de ideea că întotdeauna știi ce tip de relații are copilul tău cu cei din jur.

4. Nu-i îngădui copilului să meargă într-o excursie sau la o întâlnire acasă la profesor/pastor/antrenor, dacă nu mai sunt și alți copii în acel anturaj. Explică-i copilului că nu este permis ca el să doarmă în același pat sau, mai mult, în același sac de dormit cu un adult. Stabilește această regulă indiferent de circumstanțele călătoriei sau de condițiile atmosferice.

5. Roagă-te, roagă-te și roagă-te! Cere-I zilnic lui Dumnezeu să-ți protejeze copilul. Doar protecția pe care i-o asiguri tu nu este de ajuns. Nu te bizui doar pe abilitatea ta de a monitoriza și de a preveni orice situație care ar pune în pericol viața copilului tău. Cere-I lui Isus să-l protejeze, așa cum Ana – după ce l-a lăsat pe Samuel la Templu – nu înceta să se roage zilnic pentru protecția lui.

Agresorii din spatele monitorului

Internetul poate fi o sursă inepuizabilă de informație din orice domeniu, la orice nivel. În același timp, pericolele care se nasc din accesul nesupravegheat al copiilor la internet sunt pe măsura capacității lui (a internetului) de a oferi ceea ce cauți.

Frank, un fost editor pentru Organizația Creștină „În centrul familiei”, spunea: „Internetul este, probabil, cea mai mare amenințare pentru copiii tăi, pentru că, automat, au acces la cele mai perverse materiale imaginabile”².

Ca părinți, suntem uneori mândri de cunoștințele și abilitățile de folosire a computerului pe care le au copiii noștri. Ceea ce noi am învățat în 5 ani, ei au „prins” în câteva săptămâni. De câte ori însă ne-am gândit la pericolele pe care le prezintă acest adevărat „cal troian”?

Fără a aminti pericolul pornografiei, al sexului explicit, al materialelor cu caracter obscen – adevărat gunoi moral care blochează aleile sufletului spre o viață și o relație normală cu cei din jur –, aș sublinia doar violența și insistența manifestate de agresorii sexuali din spatele monitorului.

În iunie 2000, Centrul Național pentru Copiii Disparați și Exploatați (NCMEC) din Statele Unite a dat publicității rezultatul unui sondaj efectuat pe 5 001 tineri între 10 și 17 ani.

- 20% din ei au raportat că au primit oferte de acte sexuale pe internet de la persoane necunoscute;
- se crede că 48% dintre ofertanți – cei ce solicită sex pe internet – sunt sub vârsta de 18 ani;
- din numărul celor care au primit oferte nesolicitate, 66% sunt fete și 34%, băieți;
- 65% din incidente au avut loc atunci când copilul era pe „chat room”;
- 24% din mesaje au venit ca „instant message”;
- 25% au raportat că au primit mesaje însoțite de imagini cu persoane dezbrăcate sau întreținând relații sexuale.

Studiul mai arată că:

- se estimează că numărul copiilor expuși pericolului solicitării sexuale pe internet este între 5,4 și 6,4 milioane;
- 71% din copii sunt abordați când aceștia caută diverse subiecte pe internet;
- 28% sunt abordați prin intermediul mesajelor e-mail;
- 65% din incidente au loc pe computerul de acasă;
- 15%, pe computerul școlii;
- 3%, pe computerul bibliotecii³.

Iată un exemplu clasic de agresori sexuali pe internet. Tonney Allman, în cartea sa *Internet Predators*, descrie cazul unui medic din Londra, Julian Morrel (42 ani), care era și pedofil în același timp. În 2004 a intrat în legătură pe internet cu o tânără de 14 ani. Locul de întâlnire: *Pre-Teen Chat Room*. Planul lui era să-și întâlnească viitoarele victime. Ascunzându-și vârsta, a întâlnit-o pe Welsh, care avea la data aceea doar 14 ani. Julian pretindea că are 15 ani. Timp de mai multe luni au comunicat prin e-mail. I-a trimis, de asemenea, o mulțime de mesaje. În final, Julian i-a câștigat încrederea și, într-o zi, când el i-a propus, Welsh a acceptat să se întâlnească în mod personal. Julian a invitat-o pe un teren din apropierea casei ei. Când s-au întâlnit, era clar că Julian nu avea 15 ani. El a continuat să-și ascundă vârsta, pretinzând că are 32 de ani. Relația lor a durat aproape o lună, până când părinții lui Welsh au aflat. Julian a fost arestat, în timp ce Welsh a suferit mult. Ea credea sincer în iubirea lui Julian pentru ea. Poliția a descoperit ulterior în computerul medicului o colecție întreagă de imagini pornografice cu copii. El, de fapt, nu căuta iubirea, ci relații păcătoase cu copii⁴.

Deși metodele folosite de agresorii de pe internet sunt mult mai variate decât sistemul clasic, scopul urmărit rămâne același: satisfacerea plăcerilor sexuale perverse, fără a ține seama de consecințele nefaste asupra copiilor.

Cum să ne protejăm copiii de astfel de agresori?

O primă soluție ar fi să apelăm la instituțiile specializate în domeniu – cum ar fi poliția – pentru stoparea sau măcar diminuarea abuzurilor sexuale asupra copiilor pe internet.

Iată însă ce declară Helen Penn, șefa programului de educație al Organizației Child Exploitation and Online Protection: „Chiar dacă fiecare ofițer de poliție ar fi pe internet 24 ore/zi, tot nu am avea suficient personal pentru a proteja fiecare copil care se află pe internet. Tu, ca părinte, trebuie să-ți educi copilul să se protejeze singur”⁵.

Așa că cea mai sigură soluție rămâne conștientizarea responsabilității pe care părinții tre-

buie să o aibă în educarea copiilor și supravegherea acestora când se află pe internet.

Iată câteva sugestii pentru a ne proteja copiii:

1. Cere-i copilului tău să-ți promită că:

- nu va oferi niciodată unei persoane necunoscute, întâlnite pe internet, informații despre el sau familia lui: număr de telefon, adresa unde locuiește sau numele școlii la care învață;
- nu va merge niciodată să întâlnească personal pe cineva cu care comunică doar prin mesaje de mult timp;
- nu va trimite niciodată o poză personală sau a cuiva din familie unei persoane care solicită aceasta pe internet;
- vă va informa imediat ce o persoană va face aluzii sexuale sau remarci care-l fac să se simtă incomfortabil.

2. Plasează monitorul computerului într-un loc vizibil, la care să ai acces vizual oricând, minimalizând astfel ideea de secret pe care agresorii de pe internet o pot folosi în avantajul lor.

3. Uită-te din când în când prin paginile de internet vizitate de copilul tău. Fiecare computer păstrează o evidență a adreselor vizitate.

4. Nu uita că există programe de filtrare care îți oferă control asupra computerului, ferindu-ți copilul de accesări care să-l pună în pericol.

Agresorii sexuali sunt adevărate pericole pentru copiii noștri. Fie în școală, fie în sala de gimnastică, în bazinul de înot, în clasa de pian, în biserică sau pe terenul de tenis, ei își cunosc foarte bine rolul în coruperea copiilor și transformarea acestora în obiecte ale plăcerilor sexuale. Părinții însă au privilegiul, responsabilitatea, dar și obligația morală să-și protejeze copiii, oferindu-le o educație corespunzătoare, prevenind drame cu urmări devastatoare.

„Iată, fiii sunt o moștenire de la Domnul...” (Psalmii 127:3). Doamne, dă-ne înțelepciune, dragoste și putere să-i protejăm! ■

Dr. Mihail Baci are un doctorat în slujire pastorală și activează ca pastor în Springfield, SUA.

¹ http://www.unicef.org/protection/files/What_is_Child_Protection.pdf

² Frank York și Jan LaRue, *Protecting Your Children in an X-Rated World* (Tyndale House Publishers, 2002).

³ Emma Carlson Berne, *Online Pornography* (Detroit: Greenhaven Press – 2007), 124.

⁴ Tonney Allman, *Internet Predators* (Yanckton, SD: Errickson Press, 2007), 14-15

⁵ Julian Sher, *Caught in the Web* (New York: Carroll & Graf Publishers, 2007), 283.

NOU!

O revistă de NOTA 10 pentru copii

Echipa Editurii Viață și Sănătate este bucurată de lansarea pe piața românească a unei reviste pentru copii. Este vorba despre revista *Nota 10*, preluată de la cea mai mare editură adventistă din lume, și anume Casa Publicadora Brasileira.

Noua revistă are 40 de pagini cu ilustrații color și se adresează copiilor cu vârste cuprinse între 7 și 11 ani. Conține informații de cultură generală, jocuri și activități, povestiri cu tâlc, bandă desenată și tot felul de surprize pentru cei mici.

Ceea ce distinge revista *Nota 10* de alte publicații similare de pe piață este faptul că își propune să îi asiste pe copii în învățarea limbii engleze. Anumite pagini din interiorul revistei conțin rubrici și materiale care ajută la dezvoltarea vocabularului și la cunoașterea unor reguli gramaticale de limbă engleză.

Copiii vor avea ocazia, de la un număr la altul, să îi cunoască pe eroii revistei, o echipă de prieteni formată din Nucuț, Luiza, Cosmin, Simon, Gina și Charlie, fără a-i uita pe cățelușul Arhimele și pisicuța Minerva. Alături de eroii desenați, copiii vor petrece un timp plăcut, învățând și jucându-se în același timp.

O echipă din partea Editurii Viață și Sănătate a vizitat Casa Publicadora Brasileira în cursul anului 2012, negociind preluarea revistei *Nosso Amiguinho* pentru publicare în limba română. Christian Sălcianu, șef birou redacție la EVS, a răspuns câtorva întrebări legate de această revistă.

Ce loc ocupă revista *Nota 10* în planul editorial al Casei Publicadora Brasileira?

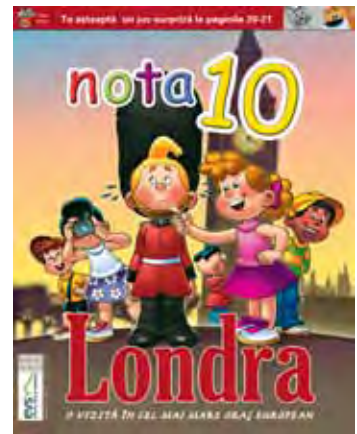
C. S.: Este cea mai importantă revistă pentru copii. Într-un album tipărit cu ocazia aniversării a 100 de ani de existență a Casei Publicadora Brasileira (în anul 2000), am regăsit coperta revistei *Nosso Amiguinho* cu data de apariție a primului număr în anul 1953. Cu alte cuvinte, revista aceasta exista pe vremea când bunicii copiilor de acum erau, la rândul lor, copii. Actualmente, sunt de fapt două reviste, pe două paliere de vârstă: *Nosso Amiguinho* și *Nosso Amiguinho Junior*.

Cum este recepționată revista în Brazilia?

Tirajele revistelor vorbesc de la sine. Le-am verificat așa cum apar notate la caseta editorială, în numere recent publicate. *Nosso Amiguinho* are un tiraj de 110 000 de exemplare. Iar varianta *Junior* are 40 000. Însumate, cele două reviste au un tiraj lunar impresionant, de 150 000 de exemplare. Pentru comparație, trebuie spus că în Brazilia există o biserică mult mai mare decât în România, implicată puternic în răspândirea publicațiilor. Pe de altă parte, revista este preluată în colportaj, fapt ce îi aduce o distribuție dincolo de granițele bisericii. Am văzut chiar *Nosso Amiguinho in English*, revista devenind astfel un mijloc prin care copiii pot învăța și limba engleză.

Sunt și alte țări în care a fost preluată?

Da. O revistă cu vechime și cu vânzări excelente nu poate trece neobservată. Este publicată sub același nume și în Spania, Portugalia și Statele Unite ale Americii. Cum este primită acolo? La portughezi, tirajul afișat pe un număr al anului 2012 se ridică la 35 000 de exemplare lunar. Așadar, ne alăturăm unei familii de edituri care promovează un produs editorial de mare succes. Sperăm ca micii noștri prieteni să regăsească în noua revistă un produs de *Nota 10*! ■

Florin Bică este redactor la Editura Viață și Sănătate.

Cine sunt eu?

1. Am fost făcut după chipul lui Dumnezeu, din țărâna pământului.
El mi-a suflat în nări suflare de viață și astfel am devenit un suflet viu.
Cine sunt eu? (*Geneza 1:27; 2:7*)
2. Am fost făcută de Domnul Dumnezeu din coasta pe care a luat-o din om.
Cine sunt eu? (*Geneza 2:22*)
3. Am fost primul copil al primilor părinți de pe pământ și am devenit plugar.
Cine sunt eu? (*Geneza 4:1*)
4. Tatăl meu a fost Lameh și am construit prima corabie. Cine sunt eu?
(*Geneza 5:29; 6:14*)
5. Tatăl nostru era Noe și am petrecut un timp pe corabie alături de el.
Cine suntem noi? (*Geneza 6:10*)

Acum găsiți și încercuiți numele celor de mai sus în careul cu litere:

Alina Chirileanu este director asistent în cadrul Departamentului Copii, Uniunea de Conferințe.

R	S	E	M	C	F	A	D	A	M
L	A	E	V	A	B	E	L	B	I
H	A	M	V	E	C	A	I	N	L
A	S	T	F	E	L	N	O	E	R
S	C	I	A	F	E	T	R	E	D

O biserică în stare

„Așadar, cât avem prilej, să facem bine la toți, și mai ales fraților în credință” (Galateni 6:10).

În ansamblu, sfatul lui Pavel se încadrează în tonul obișnuit al Bibliei. Viața de creștin este centrată pe servirea semenilor. Totuși precizarea de la final, „mai ales fraților în credință”, ne descumpănește, cel puțin la nivel declarativ. Exigențele moderne ar cere aici ceva de genul „fără deosebire de apartenență religioasă”. Mai mult decât atât, Mântuitorul ne-a îndemnat să facem bine celor care ne urăsc și ne-a avertizat să nu aducem la masa noastră pe cei din partea cărora ne putem aștepta la o invitație similară (Luca 6:27-34; 14:12-14).

Cum să înțelegem expresia „mai ales fraților în credință”? Iată câteva răspunsuri practice.

Să facem bine celor care sunt în grija noastră

Familia și biserica sunt prima noastră responsabilitate. Când fiecare își îndeplinește îndatoririle față de cei apropiați, societatea și biserica funcționează bine. Pavel este foarte categoric: „Dacă nu poartă cineva grijă de ai lui, și mai ales de cei din casa lui, s-a lepădat de credință și este mai rău decât un necredincios” (1 Timotei 5:8).

Câteodată este mai greu să faci bine celor din familia ta sau celor apropiați. În schimb ne mobilizăm și facem lucruri ieșite din comun pentru niște necunoscuți. Cu cât cunoaștem mai bine pe cineva, cu atât ne e mai ușor să găsim argumente că persoana nu merită să fie ajutată, ceea ce este destul de trist. Să nu uităm că, în cazul lui Dumnezeu, rațiunea pentru care ne vine în ajutor nu este meritul nostru, ci tocmai marea noastră nevoie.

Biserica, o școală a binefacerii

Sfatul „să facem bine (...) mai ales fraților în credință” face din biserică un loc prielnic pentru ucenicie, o școală pentru învățarea prin experiență. Suntem încurajați să ne începem proiectele la scară mică în familia de credință. Cu experiența câștigată, vom putea să ne extin-

dem cercul de acțiune spre cei care sunt mai îndepărtați.

Binefacerea care rodește

Dar cred că aplicația cea mai generoasă a precizării făcute de Pavel – „mai ales fraților în credință” – îi privește pe cei din biserică nu ca pe destinația finală a unei fapte iubitoare, ci ca pe niște primitori care vor multiplica darurile primite și le vor transmite mai departe cu mai multă generozitate.

Am putea particulariza sfatul lui Pavel astfel: „Mai ales” părinților din biserică. Atunci când se întorc de la serviciul divin cu simțământul că sunt iubiți, înțeleși și susținuți în greutățile pe care le întâmpină, ei vor putea fi mai înțelepți, mai iubitori, mai răbdători cu copiii lor. Binele care li s-a făcut va genera un bine și mai mare, de care va beneficia familia lor.

„Mai ales” meseriașilor din biserică. Atunci când vor merge la lucru, vor avea o stare de spirit bună, vor lucra cu pricepere, nu vor face greșeli, vor fi atenți la nevoile sau cerințele clienților lor. Binele care li s-a făcut îi va face fericiți pe mulți alții.

„Mai ales” învățătorilor și profesorilor din biserică. Dacă în Sabat le comunicăm încredere, respect și susținere, ei vor intra luni în sala de clasă sau în amfiteatru gata să transmită mai departe, elevilor și studenților, ceea ce au primit.

„Mai ales” medicilor și celor care lucrează în spitale, cabinete medicale și centre de sănătate. Atunci când ne rugăm cu ei, când ne arătăm aprecierea pentru rolul lor, când îi ajutăm cu ceea ce biserica noastră are valoros în domeniul lor de activitate, ei vor simți că i-am ajutat și, de la primul contact cu pacienții, vor avea un plus de înțelepciune, de iubire. Ceea ce am investit în ei în biserică se va multiplica în cercuri tot mai ample de persoane.

„Mântuitorul Și-a dat viața Sa prețioasă ca să întemeieze o biserică în stare să îngrijească de ființele întristate și ispitite.” (Hristos, Lumina lumii, 2002, p. 595, 596). ■

Adrian Bocăneanu este pastor la comunitatea Popa Tatu, București.

vindecarea

PERCEPȚII, AȘTEPTĂRI ȘI FAPTE;
O ABORDARE ȘTIINȚIFICĂ, SPIRITUALĂ
ȘI CULTURALĂ

CÂTEVA DINTRE SUBIECTELE CE VOR FI ABORDATE:

- DETERMINANȚII GENETICI ÎN PROCESUL VINDECĂRII
- STILUL DE VIAȚĂ ȘI VINDECAREA
- EMOȚIILE, BOLILE ȘI VINDECAREA
- VINDECAREA ȘI ȘTIINȚA MEDICALĂ
- CREDINȚA ȘI VINDECAREA

CONFERINȚĂ DE SĂNĂTATE EUROPEANĂ

VORBITORI:

Ted Wilson, Allan Handysides, Peter Landless, Gary Fraser, Winston Craig,
Gary Hopkins, Duane McBride și mulți alții

ÎNSCRIEȚI-VĂ ACUM

www.european-health-conference.org

CINE AR TREBUI SĂ PARTICIPE?

Medici, stomatologii, asistentele medicale, dieteticienii, kinezioterapeuții, pastorii, capelanii, educatorii pentru sănătate, terapeuții ocupaționali, psihologii, asistenții sociali, studenții, administratorii, alte persoane angajate în servicii de sănătate și oricine este interesat de asistența pentru sănătate.

PRAGA, REPUBLICA CEHĂ
29 APRILIE - 4 MAI, 2013

SEVENTH-DAY
ADVENTIST CHURCH
Inter-European Division*
Euro-Asia Division
Trans-European Division

* Previously Euro-Africa Division

health
MINISTRIES
DEPARTMENT

